

Газету нагороджено призом АСКУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 8 лютого 2008 року • № 15 (1967) • Ціна вільна

ДЕБЮТ ПІД ЗНАКОМ АФРОДІТИ

За день до гри збірна України провела тренування на легкоатлетичному стадіоні, що знаходиться поруч з центральним ГСП. Якоїсь особливої жвавості й ентузіазму в очах хлопців не спостерігалося, але, все ж, було цікаво подивитися, як будуть почуватися, перш за все, молоді футболісти, вперше викликані до лав національки. Почувалися хлопці без особливих комплексів і в «квадратах» рубалися з ветеранами на рівних.

Гра цікавості не викликала жодної — найбільше на стадіоні було журналістів. Причин тому дві. По-перше, квитки коштували 15 євро, що для звичайного товарняка трішки забагато, а по-друге, погода не радувала — було холодно, як для теплолюбних кіпріотів. Поблизу стадіону побачили футболістів донецького «Металурга», які активно споживали місцеві хот-доги, та гравців «Динамо-2». Молоді кияни беруть зараз участь у міжнародному турнірі, що проходить на Кіпрі.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на березень— до 10 лютого.

ДЕБЮТ ПІД ЗНАКОМ АФРОДІТИ

КІПР 1		1 УКРАЇНА
Георгалідес Харалмбус Оккарідес (Лабру, 46) Алонефтіс (Алеку, 80) Крісис (Гарпозіс 46) Маринос Саціас (Марангос, 67) Макридіс (Теодоту, 60) Ясуміс (Георгіадіс, 60) Харалмбідес Параскевас	1:0 Алонефтіс (19, пн.) 1:1 Милевський (71) 6 лютого. 18:00. Нікосія. Стадіон ГСП. 500 глядачів. 15 градусів. Харалмбус (43)	Шовковський Кучер Тимощук Русол Ротань (Милевський, 46) Гусєв (Гай, 60) Шевчук (Федорів, 75) Допілка (Єзерський, 75) Михалик (Мандзюк, 89) Назаренко Воробей (Гладкий, 46)
Ангелос АНАСТАСІАДІС		Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО

Кучер: «Літати — так літати».

Тренер кіпріотів виставив на поле доволі бойовий склад, якщо не враховувати Окраса та Константіну — двох головних нападників господарів. Михайличенко ж, в свою чергу, не здивував. Та й як він міг внести якийсь елемент несподіванки, якщо це товариський матч, де можна вдосталь експериментувати. Хіба що на поле вийшов би хтось із наших «акул пера", але це було б уже занадто. Різниця між тактичними схемами Блохіна та Михайличенка лише в одній позиції — Олег Володимирович грав з двома нападниками, а Олексій Олександрович — з одним, випустивши натомість Сергія Назаренка на позицію плеймейкера. А так все, як звичайно, Гусєв — праворуч, Ротань (що добре виглядав на тренуванні) — ліворуч, в центрі — Михалик з Тимощуком, а на вістрі — самотній Андрій Воробей.

В якому темпі гра розпочалася, в такому вона й закінчилася. Темп цей був не особливо високим і не особливо низьким. Тобто команди бігали, старалися, але ноги один одному в намаганні будь-що перемогти не ламали. Ну й добре! Навіщо нам зайві проблеми.

Першу небезпеку створили українці. Тимощук у підкаті біля нашого штрафного відібрав м'яч у нападника кіпріотів, швиденько перевів його в центр на Назаренка, а Сергій одним дотиком кинув у прорив Воробея, Андрій пробив з-під захисника, але поруч зі стійкою. Кіпріоти відповіли ще небезпечніше. Вибиваючи м'яч зі свого штрафного, Русол (який виглядав невпевнено протягом всього поєдинку) віддав його прямо на кіпріота. Почалася паніка, яка закінчилася тим, що м'яч влучив у штангу. Врешті-решт, вибили, але понервували при цьому добре. А потім стався гол. Наші втратили м'яч в центрі поля, півоборонець збірної Кіпру з глибини поля швидко кинув у прорив нападника, і коли той увійшов до штрафного поміж двох центральних оборонців, вони його просто поклали на газон — стовідсотковий пенальті, який впевнено реалізував гравець котбуської «Енергі» Алонефтіс. Наші після цього активізувалися, але на гол не напрацювали, однозначно.

Найкраще виглядав Олег Гусєв, котрий явно переграваав свого візаві. Був ще удар у виконанні Тимощука, але труднощі він склав би хіба що для мене. Взагалі, Анатолій, як для найкращого гравця України та Росії, помилявся забагато. Стосується це, в основному, креативних дій з його боку — на оборону Анатолій відпрацьовував, як завжди, добре. Наступний дальній удар виконував Назаренко і зробив це набагато краще, ніж зенітівець. Отримавши м'яч на підступах до штрафного по центру воріт, Сергій ударив, і воротарю кіпріотів довелося в якомусь незрозумілому підкаті рятувати свої ворота.

На другий тайм Михайличенко випустив уже двох нападників. Замість Воробея вийшов Милевський, а замість Ротаня — Гладкий. Найбільше цьому «зрадів» Шевчук, який залишився на лівому фланзі один і змушений був бігати найбільше. Можливо, таким чином Михайличенко вирішив перевірити стан фізичної готовності донеччанина?

Наші продовжували грати активніше, але все ж недостатньо для того, щоб забити гол. Більше того, Кіпр відповідав теж доволі небезпечно. І сприяли цьому саме наші футболісти. В центрі поля обрізався Анатолій Тимощук, і оборонцям, аби врятувати Україну від гола, довелося збивати кіпріота. Штрафний господарі виконали невдало, пробивши вище воріт.

Після цього настав повний штиль, але, як виявилося, це було перед бурею. Не знаючи, як ще можна пройти до воріт Кіпру, Артем Милевський наважився на дальній удар, який не був складним для воротаря, але, тим не менш, опинився у воротах. М'яч скаконув перед Георгалідесом, дезорієнтувавши його, і по-зрадницьки влетів до сітки. Останні двадцять хвилин наші почали бігати значно швидше й встигли створити два моменти. Спочатку Назаренко увійшов до штрафного під кутом і вдарив у ближній кут — воротар навіть на намагався піймати круглого, а просто його відбив. А потім по воротах бив Тимощук, поставивши завершальну крапку в невдалому для себе матчі. Було це так. Після атаки українців м'яч злетів догори й почав опускатися. Анатолій Тимощук, що стояв саме в тому місці, спробував ударити зльоту, але зробив щось незрозуміле, і м'яч покотився повз ворота. Не полетів, а покотився.

Ось так і закінчився наш вояж до Кіпру. Хлопці не дуже були задоволені результатом, але й особливого розчарування я теж не побачив. Михайличенко, зі свого боку, сказав, що, як для зими, зіграли непогано.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Допілка поступово адаптується.

Післямова

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО, головний тренер збірної України:

Сьогодні в нас вийшов непоганий спаринг. Але, звичайно, ми показали навіть не весняний, а зимовий футбол. Видно, що не ті швидкості, не та координація, не та робота з м'ячем. Але те, що при цьому хлопці старалися, дійсно грали на результат, було помітно. В першому таймі ми припускалися дуже багатьох тактичних помилок в обороні (одна з яких і призвела до гола в наші ворота). Але в цьому немає нічого дивного, оскільки в такому поєднанні оборонна лінія збірної грала вперше. І саме такі ігри, як сьогодні, допомагають налагодити взаєморозуміння між гравцями, випробувати якісь нові тактичні схеми. З цієї точки зору, сьогоднішній матч, безумовно, був корисним для нашої команди. Важливо врахувати, що хлопцям довелося сьогодні грати на тлі навантажень, які вони отримали на зборах і недавніх матчах за свої клуби. «Дніпро» проводив спаринг 3-го числа, гравці «Динамо» і «Шахтаря» також навряд чи встигли повністю відновити сили після важкого турніру в Ізраїлі. Тому в деяких ситуаціях їм просто не вистачало сили. Це, безумовно, також позначилося на грі. Враховуючи все вищесказане, вважаю, що, як для зимового футболу, збірна України сьогодні показала досить нормальну гру й результат. Все-таки, що б не говорили про силу збірної Кіпру, треба врахувати, що зараз тут чемпіонат у самому розпалі і рівень готовності гравців абсолютно інший, ніж у наших. Ну, і сама збірна Кіпру є досить незручним суперником, що не раз підтверджувалося результатами цієї команди з досить серйозними опонентами. Це 5-10 років тому кіпріоти вважалися прохідною командою, але зараз ситуація абсолютно інша.

— Ви провели перший матч як головний тренер національної збірної. Чи був мандраж перед грою?

— Я думаю, що правильніше вести мову не про мандраж, а про хвилювання. Воно присутнє перед кожним матчем. Звичайно ж, сьогоднішній поєдинок — не виняток.

— Оцініть гру Назаренка в сьогоднішньому матчі. Чи виправдав він ваші очікування?

— Дуже важко зараз давати об'єктивну оцінку дійсного потенціалу Назаренка (як, втім, і будь-якого іншого футболіста, що виходив сьогодні на поле). Я повторюся: зараз на календарі 6 лютого, у наших клубів — період зборів. Тому не можна говорити про те, що надалі Назаренко показуватиме таку гру, яку він показував сьогодні. Але, до речі, моментами він грав досить-таки якісно, виконуючи роль, відведену йому на полі, і демонструючи при цьому прекрасну самовіддачу. А помилки, яких він припускався, були природними й типовими для зимового футболу.

МОЛОДЬ ПОСТУПИЛАСЯ ШВЕДАМ

Україна — Швеція — 0:1.

Україна: Каніболоцький (Непогодов, 46), М.Пашаєв (Бідловський, 61), Зоря (Шевель, 46), Курилов (Селін, 46), Баришников (Момотенко, 46), Лугачов (Чеснаков, 46), Вовкодав (Зайнчківський, 46), Степаненко (Голодюк, 66), Семененко (Степанишин, 46), Льопа (Макаренко, 57), Лисенко (Бідний, 46).

Швеція: Далін, Вестерберг, Свенссон, Атта, Бенгтссон, Кастро-Телло, Райалаксо (Авдіч, 77), Ісраелссон, Байрамі (Нефвер, 69), Лаван, Куйович (Тойвонен, 60).

Гол: Тойвонен (75).

У вівторок, 5 лютого, молодіжна збірна України поступилася в товариському матчі одноліткам зі Швеції — 0:1. Це був стартовий поєдинок «синьо-жовтих» на представницькому міжнародному турнірі Vaio do Tejo, що проходить у Португалії. Як відомо, після призначення Олексія Михайличенка наставником національної команди «молодіжка» наразі офіційно не має головного тренера. Тому на Піренеї її повіз голова Комітету національних збірних ФФУ Володимир Мунтян.

Нагадаємо, що, з огляду на вкрай складне турнірне становище українців у відборі Євро-2009 (U-21), яке залишає їм лише теоретичні шанси на вихід до фінальної частини континентальної першості, було вирішено вже зараз розпочати побудову нового колективу. Саме тому склад «молодіжки» перед португальським вояжем був кардинально оновлений. Мунтян, проконсультувавшись із Михайличенком, викликав 22-х кандидатів, котрі за своїм віком матимуть змогу грати в наступному циклі — кваліфікації Євро-2011 (U-21).

Серед наших учасників Vaio do Tejo лише п'ятеро — Олексій Курилов, Максим Пашаєв, Тарас Степаненко, Дмитро Льопа та Володимир Лисенко — мали досвід виступів за молодіжну команду.

Природно, що проти шведів цей квінтет вийшов з перших хвилин. Незважаючи на втому від перельоту (українці прибули до Португалії напередодні пізно вночі) та різницю у віці (суперники — 1986-1987 р.н., наші — 1988-1989 р.н.), «синьо-жовті» захопили ініціативу. Лисенко тероризував захист шведів (в середині першого тайму втратив фантастичний момент, не влучивши у ворота з 7-8 метрів), при кожній нагоді його підтримували наші хавбеки та, переважно при стандартах, оборонці.

Ще в попередніх матчах лідерські функції в команді не без успіху брав на себе атакуючий півоборонець «Дніпра» Льопа. Нині, після зміни поколінь, він, як ніхто інший, може вести українську збірну вперед. Дмитро старався встигати всюди — і розігрувати комбінації, і самотужки атакувати. Виходило зі змінним успіхом (одного разу м'яч після його удару зі штрафного влучив у поперечину). Мабуть, дається взнаки недостатня функціональна готовність у період міжсезоння. І хоча ні самому відзначитись, ні допомогти в цьому партнерам Льопі не вдалось, його активність та настирливість все одно варто відзначити.

Після перерви Мунтян повністю змінив склад — регламентом турніру дозволяється робити одинадцять замін. Чим менше на полі ставало досвідчених гравців, тим менш стрункою та організованою ставала гра нашої команди. Тому не дивно, що кількість небезпечних моментів біля воріт кіпера «Марселя» Дмитра Непогодова різко зросла. Так, після пострілу Еміра Байрамі на 55-й хвилині підстрахувала перекладина, а ось удар зі штрафного Оли Тойвонена не вдалось зупинити нікому.

«Синьо-жовті» в обороні не відсиджувались. Зробивши ставку на індивідуальні дії, українці раз по раз турбували Йохана Даліна. Особливо тому діставалось від Юрія Шевеля та Антона Макаренка. Кілька разів шукав щастя ударами зі штрафних Бідловський — марно.

МИР ІЗ ШОТЛАНДЦЯМИ

Україна — Шотландія — 2:2.

Україна: Каніболоцький, Зоря, Вовкодав, Курилов, Селін, М.Пашаєв, Степаненко, Лугачов (Чеснаков, 68), Льопа, Семененко (Макаренко, 76), Лисенко.

Шотландія: Сміт, Маккан, Кюсберт, О'Лірі, Леннон (Еліот, 82), Кемпбелл, Снодгресс (Конрой, 65), Камерон, Макартур, Арсілд, Мулргев.

Голи: Степаненко (42), Льопа (50) — Арсілд (64), Конрой (70).

Вилучення: Кюсберт (76).

У середу молодіжна збірна України зіграла внічию матч проти команди Шотландії в рамках представницького міжнародного турніру Vaio do Tejo, що проходив у Португалії. Підопічні Володимира Мунтяна по ходу зустрічі мали перевагу в два м'ячі, однак довести справу до переможного кінця не зуміли. Старші за віком та більш зіграні суперники дотиснули втомлених українців впродовж якихось шести хвилин.

Порівняно з попереднім поєдинком проти шведів Мунтян зробив лише одну зміну в стартовому складі. З перших хвилин вийшов Євген Селін, котрий дуже непогано зарекомендував себе в тому ж таки матчі зі скандинавами. Спочатку навіть не вірилося, що «синьо-жовті» на два роки молодші за своїх опонентів (шотландська команда складена з гравців 1986-1987 р.н., наша — 1988-1989 р.н.). Українці не поступалися в силовій боротьбі (в цьому компоненті особливо слід відзначити Тараса Степаненка та нового капітана збірної Максима Пашаєва), демонстрували вищі швидкості та переважали британців у техніці.

А ось рівнем взаєморозуміння та зіграності збірна України шотландцям поступалася. Це й не дивно, адже більшість її виконавців щойно познайомилися, до того ж напередодні вчорашнього матчу зі шведами Мунтяну не вдалося провести жодного, навіть ознайомлювального, тренування. Природно, що впродовж стартового відрізку суперник організував більше небезпечних атак. Голкіперу Антону Каніболоцькому в одному з епізодів двічі поспіль довелося рятувати ворота після ударів з лічених метрів. Однак згодом контроль за грою захопили українці, основні ж важелі гри перейшли до ніг Дмитра Льопи, Єгора Лугачова та Максима Пашаєва. Традиційно старався єдиний чистий форвард Володимир Лисенко.

Саме Пашаєв і Лисенко наприкінці першого тайму організували комбінацію, котру невідпорним ударом з десяти метрів завершив Степаненко. Поатакувавши за інерцією до перерви, після відпочинку «синьо-жовті» скинули оберти. Вочевидь, дався взнаки виснажливий графік поїздки. Одним словом, команда виглядала дуже втомленою, хоча це не завадило їй в одній з контратак збільшити рахунок. Знову віддамо належне Пашаєву, котрий кмітливим пасом вивів Льопу віч-на-віч з голкіпером. Дмитро ж такі моменти, зазвичай, використовує.

Утім, шотландці таки проявили свої знамениті бойовитість та силу волі. Впродовж шести хвилин — з 64-і по 70-у — вони зрівняли рахунок. Спочатку Скотт Арсілд несподівано пробив по воротах Каніболоцького, який був закритий іншими гравцями і не встиг вчасно зреагувати. Потім у метушні біля наших воріт відправив м'яч у сітку Райан Конрой. Апеляції українців, які помітили гру рукою в когось із суперників, залишилися поза увагою арбітра. Зате останній чудово розібрався в епізоді, коли капітан шотландців Скотт Кюсберт напрочуд грубо зіграв проти Лисенка. На жаль, залишившись в більшості, провести бодай одну результативну атаку наші співвітчизники не змогли — 2:2.

«Дніпро»

САМОДІН ПОЛАСУВАВ «БАНАНЦЕМ»

Другий контрольний матч на кіпрському зборі дніпропетровська команда провела проти «Бананца». «Дніпро» не лише переміг, а й зробив це експериментальним складом. Після того, як до табору збірної України вирушили Русол, Назаренко, Ротань і Воробей, в обоймі Олега Протасова залишилося лише дванадцять польових гравців. Вони й отримали шанс проявити себе в поєдинку з вірменами.

«Дніпро» — «Бананц» (Єреван, Вірменія) — 3:0.

«Дніпро»: Старцев, Єщенко, Матюхин, Шершун (Климавичюс, 67), Бартулович, Шелаєв, Грицай, Максимов, Гусєв (Андрієнко, 67), Феррейра, Самодін.

Голи: автогол (9), Гусєв (23), Матюхин (77).

У цьому матчі «Дніпро» грав з єдиним форвардом — Самодіном, який своїми діями вніс вагому частку в перемогу. На дев'ятій хвилині Шелаєв, опинившись в штрафному майданчику по місцю лівого нападника, завдав удару, проте воротар «Бананца» його парирував. На добивання кинувся Самодін, і в боротьбі з ним оборонець зрізав м'яч у свої ворота. А невдовзі Самодін був успішний в ролі асистента. Прийнявши передачу з флангу від Бартуловича, він відпасував м'яч далі під удар Гусєву, й Ролан чітко поцілив у дальній кут — 2:0.

А потім у ролі асистента вдало виступив новачок команди Феррейра. Осмар виконав короткий, який влучним ударом замкнув Матюхин.

Учора в рамках міжнародного турніру дніпряни зустрічалися з румунським «Клужем».

КОРНІЛЕНКО Й ДЕНИСОВ ПОКИ ЩО БЕЗ ПЕРЕМОГ

Гравці «Дніпра» Сергій Корніленко й Віталій Денисов взяли участь у контрольних матчах збірної Білорусі й Узбекистану відповідно. Білоруси в рамках міжнародного турніру поступилися 1:2 вірменам, а Корніленко в цьому поєдинку, вийшовши на заміну, відіграв двадцять три хвилини. Віталій Денисов же провів другий тайм поєдинку збірної Узбекистану з угорським клубом МТК. Його частина гри завершилася внічию 0:0, але раніше, в першому таймі, узбеки пропустили гол, і матч завершився 0:1.

ШВЕДСЬКИЙ ДЕБЮТ ДЛЯ ТРЬОХ

Гравці «Дніпра» Євген Баришников, Антон Канібалоцький і Максим Зайчковський дебютували в молодіжній збірній України. Разом із ними з шведськими ровесниками зіграли також Дмитро Льопа й капітан «молодіжки» Максим Пашаєв. На жаль, українці поступилися з рахунком 0:1. В основному складі грали Канібалоцький, Льопа, Пашаєв і Баришников. Максим Зайчковський вийшов на поле після перерви.

З чуток і насправді

ПРОТАСОВ З ПРИВОДУ ПОЯВИ ДІКЕ ПОЖАРТУВАВ?

Бухарестське видання Pro Sport відправляє до Дніпропетровська 27-річного атакуючого півоборонця столичного «Стяуа» й збірної Румунії Ніколає Діке. За інформацією румунських журналістів, «Дніпро» запропонував за віце-капітана «Стяуа» чотири мільйони євро. На підтвердження такого передбачення навіть викладено на офіційному сайті газети відеофайл діалогу Олега Протасова з президентом бухарестського клубу Валеріу Аргасеале. Розмова начебто відбулася на тренуванні «Стяуа» на Кіпрі, де дніпропетровці готуються до весняної частини сезону.

У березні 2007 року можливістю купівлі Діке цікавився французький «Лілль». У серпні «Бенфіка» запропонувала за трансфер футболіста п'ять мільйонів євро, але керівництво «Стяуа» відповіло, що не збирається продавати лідера команди менше, ніж за вісім мільйонів. Потім з'явилася інформація про інтерес до Діке англійської «Астон Вілли» й грецького «Олімпіакоса». В складі «Стяуа» Ніколає провів у чемпіонаті Румунії 154 матчі, в яких забив 64 голи. Також на його рахунку шість м'ячів в 22-х матчах за національну збірну. За підсумками 2006 року, Діке був визнаний Gazeta Sporturilor найкращим футболістом чемпіонату Румунії.

У прес-службі ФК «Дніпро» нам повідомили, що на зборах на Кіпрі й справді відбулася розмова між Олегом Протасовим та президентом бухарестського клубу Валеріу Аргасеале, однак проходила вона в жартівливому тоні. В тому числі й щодо появи Діке в стані дніпрян. А ось румунські журналісти вже зробили з мухи слона.

Підготував
Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

«Ворскла»

У ТАБОРІ — ДВОЄ МАКЕДОНЦІВ І ОДИН АЛБАНЕЦЬ

Матчем проти середняка вищого дивізіону Польщі «Відзєва» полтавці завершили другий етап навчально-тренувального збору в турецькому Манавгаті.

«Ворскла» — «Відзєв» (Лодзь, Польща) — 1:1.

«Ворскла» (перший тайм): Долганський, Анеліков, Чижов, Пєсков, Рудченко, Климов, Деспотовський, Субочев, Марковський, Джакобія, Лубенець.

«Ворскла» (другий тайм): Остапенко, Джуричич, Гришай, Медведєв, Даллку, Стоймирович, Ярмаш, Чичиков, Кравченко, Грумич, Янузі.

Гол у «Ворскли»: Деспотовський (39).

У цьому поєдинку за ворсклян відіграв Філіп Деспотовський — македонський легіонер з грецької команди «Етникос» (Афіни), який перебуває на перегляді. І вже в першому контрольному для себе матчі в футболці «Ворскли» Філіп став автором гола. Разом з ним до тренувального табору полтавців приїхали також албанський оборонець Роберт Гришай і донедавна нападник молодіжної збірної Македонії Християн Кіровський, який не зміг зіграти в звітному поєдинку через травму.

Наразі «Ворскла» повернулася в Україну, але вже завтра знову вилетить до Туреччини для проходження третього тренувального збору.

Олексій ЄРШОВ.

КОМАНДИ	КОНТРОЛЬНІ МАТЧІ
ДНІПРО (Олег Протасов)	«Анжі» Росія – 0:1,«Сатурн» Росія – 0:1, «Ордабаси» Казахстан – 0:0, «Ваккер» Австрія – 0:0, «Слован» Чехія – 4 :1 (Ротань, Воробей, Назаренко, 49, з пенальті, Воробей), «Бананц» Вірменія – 3:0 (Самодін, Гусєв, Матюхин).
ШАХТАР (Мирча Луческу)	«Луч-Енергія» Росія – 3:0 (Луїс Адріану, Срна, Брандау, з пенальті), «Кельн» Німеччина – 3:1 (у свої ворота, Луїс Адріану – 2), «Бейтар» Ізраїль – 3:0 (Фернандиньо, Левандовський, Гай), ЦСКА Росія – 3:1 (Фернандиньо, Брандау, у свої ворота), «Динамо» – 2:2 (по пенальті – 2:3) (Фернандиньо-2, обидва з пенальті).
ДИНАМО (Юрій Сьомін)	«Пахтакор», Узбекистан – 0:1, «Левськи» Болгарія – 2:1 (Нінкович, Гусєв), БАТЕ Білорусь – 1:1 (Морозюк, з пенальті), «Бананц» Вірменія – 1:0 (Морозюк, з пенальті), «Спартак» М Росія – 3:0 (Ребров, Корреа, Гусєв), «Црвена Звєзда» Сербія – 1:1 (Гіоане), ЦСКА Росія – 2:1 (Ібричич, Алієв), «Шахтар» – 2:2 (по пенальті – 3:2) (Юссуф, Шацьких).
МЕТАЛІСТ (Мирон Маркевич)	«Москва» Росія – 0:0, «Крилья Совєтов» Росія – 0:0, «Аль-Арабі» ОАЕ – 4:0 (Валяєв, Едмар, Девич, Курилов), «Хакоах-Амідар» Ізраїль – 3:5 (Едмар, Курилов, Давидов), Збірна Ейлату – 4:0 (Діденко, Девич-2, Ребенок), «Том» Росія – 0:3.
ЧОРНОМОРЕЦЬ (Віталій Шевченко)	«Терек» Росія – 0:2, «Торпедо» Росія – 1:3 (Левига), «Вікторія» Чехія – 4:1 (Васкес-2, Левига-2).
ТАВРІЯ (Михайло Фоменко)	«Нива» – 1:1 (Дорош), «Фенікс-Іллічівець» – 3:1 (Дорош-2, Гатієв), «Олімпі» Грузія – 3:0 (О. Ротань, Зельмикас, Цимакуридзе), «Курувчі» Узбекистан – 1:0 (Цимакуридзе), «Сибір» Росія – 1:1 (Дорош), 2:1 (Гоменюк, автогол), «Баник» Чехія – 2:2 (Дорош, Гоменюк), «Спартак» Нч Росія – 1:0 (Йокшас), «Жетису» Казахстан – 1:0 (Кутарба), «Зімбру» Молдова – 1:1 (Гоменюк), «Заглембе» Польща – 2:0 (Ідахор, Галюза).
МЕТАЛУРГ Зп (Анатолій Чанцев)	«Спартак» Нч Росія – 2:1 (Кабанов-2), 2:0 (Любарський, Лазарович), «Нефтчі» Азербайджан – 1:1 (Аржанов), «Динамо» Тб Грузія – 2:1 (Лазарович, Кабанов), «Аустрія» (Австрія) – 2:1 (Годин, Кабанов). «Гурник» Польща – 2:1 (Степаненко, Кабанов), «Політехніка» Румунія – 2:1 (Тимченко, Косирін), «Херес» Іспанія – 1:2 (Годин), «Гурник» (Польща) – 2:1 (Степаненко, Кабанов).
КРИВБАС (Олег Таран)	«Спартак» Нч Росія – 1:3 (Мотуз, з пенальті), 0:2, «Нефтчі» Азербайджан – 1:2 (Мотуз, з пенальті), «Сибір» Росія – 4:3 (Радченко, Мотуз, Мелащенко, Мельник), «Заглембе» Польща – 2:1 (Бюлюкбаші-2), «Заглембе» Польща – 2:1 (Бюлюкбаші-2), «Работнічки» Македонія – 1:1 (Мелащенко), «Динамо» Барнаул, Росія – 3:2 (Іващенко-2, Булку), «Зестафоні» Грузія – 0:1.
ЗОРЯ (Олександр Косевич)	«Енергі» Німеччина – 0:8 , «Казахмис» Казахстан – 2:0 (Салхі, Конюшенко), «Тегу» Корея – 2:0 (Шевчук, Матяж), «Терек» Росія – 0:0, «Анжі» Росія – 0:0, «Рот-Вайс» Німеччина – 0:0, МТК Угорщина – 1:1 (Бровкин).
АРСЕНАЛ (Олександр Заваров)	«Сибір» Росія – 2:2 (Селезньов, Кузнєцов), «Динамо» Тб Грузія – 2:2 (Закарлюка, Селезньов), «Сибір» Росія – 4:1 (Деметрадзе, Селезньов, Заваров), «Карл Цейс» Німеччина – 2:1 (Селезньов, Заваров), «Клуж» Румунія – 2:0, «Зімбру» Молдова – 5:4 (Закарлюка, Алан, Жоземар-2, Деметрадзе), ЦСКА – 6:0 (Жоземар, Закарлюка, Рибальченко, Біто, Селезньов, Симоненко), «Жетису» Казахстан – 5:0 (Кругляк, Жиль, Симоненко, Селезньов, Рибальченко).
КАРПАТИ (Валерій Яремченко)	«Гагри» Грузія – 2:0 (Ткачук, Омельченко), «Амкар» Росія – 0:1, «Загреб» Хорватія – 3:1 (Кожанов-2, Кобин), «Динамо» Грузія – 1:1 (Кирильчик).
ХАРКІВ (Володимир Безсонов)	«Волга» Росія – 0:1, «Сибір» Росія – 3:2 (Піхур-2, Смалько), «Оцелул» Румунія – 1:1 (Аладашвілі), «Динамо» М Росія – 1:3 (Білий), «Стандарт» Азербайджан – 0:4, «Дачія» Молдова – 1:0 (Федецький).
МЕТАЛУРГ Д (Сергій Ященко)	«Оцелул» Румунія – 3:2 (Тимченко-2, Касьянов), «Брно» Чехія – 0:1.
ВОРСКЛА (Микола Павлов)	«Кайрат» Казахстан – 1:2 (Чижов), «Сибір» Росія – 0:0, «Дачія» Молдова – 0:0, «Стандард» Азербайджан – 1:0 (Джакобія), «Відзев» Польща – 1:1 (Деспотовський).
НАФТОВИК (Валерій Городов)	«Кайрат» Казахстан – 0:0, «Оцелул» Румунія – 3:3 (Котенко, Снитко-2), «Банник» Чехія – 2:1 (Кретов, Кирилов), «Амкар» Росія – 0:3, «Шахтар» С Білорусь – 1:1 (Іванов).
ЗАКАРПАТТЯ (Володимир Шаран)	Збірна Закарпаття – 5:1 (Шопін, з пенальті, Платон, Чарльз-2, Бабич), «Пітешті» Румунія – 2:2 (Пісний, Платон).

«Карпати»

НАОСТАНОК — МИРОВА З ГРУЗИНАМИ

Львівські «Карпати» у четвер повернулися з тренувального збору в Туреччині й перед від'їздом провели два заключні спаринги.

У першій грі, яка відбулась 5 лютого, суперником «Карпат» став ФК «Дачія», який посідає друге місце в чемпіонаті Молдови. У цій грі не змогли допомогти «Карпатам» Володимир Бідловський та Олег Голодюк, викликані до складу молодіжної збірної на гру проти шведів. Контрольна зустріч пройшла в рівній боротьбі, в основному — на підступах до обох штрафних майданчиків. Голевих моментів було небагато, і на 65-й хвилині матчу суперники львів'ян після дальнього удару зуміли забити переможний гол. Наприкінці матчу «Карпати» втратили відмінну нагоду зрівняти рахунок, але після удару Юрія Фурта м'яч влучив у стійку воріт молдаван.

«Карпати»: Когут (Новак, 67), Химич, Петрівський, Гурський, Родевич, Сворак, Луцик (Мартинюк, 46), Ткачук, Женюх, Омельченко, Фурта.

І ввечері цього ж дня закінчився останній на цьому етапі підготовки спаринг «Карпат» проти тбіліського «Динамо», яке, під керівництвом відомого тренера Душана Угрина, після першого кола очолює чемпіонат Грузії. Рік тому двобій цих суперників на турецькій землі закінчився мінімальною перемогою українців. Цього разу грузинська команда вийшла на поле максимально мобілізованою. Матч виявився видовищним, пройшов у жорсткій боротьбі, і грузини на 31-й хвилині, після удару Георгія Меребашвілі, зуміли відкрити рахунок. Незабаром через травму голови достроково довелося залишити поле Сергію Пшеничних. І все-таки після перерви підопічні Валерія Яремченка проявили характер і зрівняли рахунок. Після розіграшу кутового Павло Кирильчик головою пробив повз воротаря. Після цього міг відзначитися Баба Адаму, але не встиг замкнути флангову передачу Дениса Кожанова. А за кілька секунд до фінального свистка фортуна вже посміхнулася українській команді. У підсумку «Карпати», вперше в своїх міжнародних зустрічах, зіграли внічию із представниками Грузії.

«Карпати»:Налєпа, Федорів, Іщенко, Пшеничних (Ощипко, 36), Юревич, Худоб'як (Кополовець, 77), Годвин, Кирильчик, Кобин, Баба Адаму, Кожанов (Фещук, 46).

У Львові «Карпати» пробудуть до понеділка, 11 лютого, коли вирушать на заключний тренувальний збір до Іспанії.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

«Чорноморець»

ВЕЛИКА ПОВІТРЯНА ПОДОРОЖ

Як повідомляє сайт «Одеського футболу», у вівторок в 11.00 делегація одеського «Чорноморця» повинна була вилетіти з Туреччини до України. Проте в останню мить через технічну несправність лайнера рейс був відмінений. З Одеси до Анталії вирушив інший літак. Передбачалося, що він доставить команду в одеський Центральний аеропорт у два прийоми, оскільки вмістити всіх пасажирів відразу не зможе.

Перша частина одеської команди, а також віце-президент «Чорноморця» Олег Марус повинні були прибути в районі 15.30. Але в цей час над Одесою вчергове за останні дні опустився густий туман. У зв'язку з цим літак відправився до сусіднього Миколаєва, де й зробив посадку. Делегація з 16 чоловік на чолі з тренером Андрієм Телесненко, що залишилася в Анталії, добиралася до Одеси вже на іншому літаку й через інше місто - Маріуполь. Ось така вийшла авіапригода...

До речі, головний тренер «моряків» Віталій Шевченко разом з командою до Одеси не прибув — користуючись невеликою паузою в підготовчому процесі, він вирішив на пару днів заглянути додому в Москву.

«Кривбас»

СПАРИНГ НЕ ВІДБУВСЯ

Запланований на 5 лютого контрольний поєдинок «Кривбаса» з польською командою «Рух» (Хожув) не відбувся через відмову суперника. Час, запланований для спаринга, кривбасівці використали, провівши додаткове тренування.

Наступні контрольні поєдинки криворізької команди заплановані на 8 лютого, коли «Кривбас» в передостанній день зборів двома складами зіграє проти команди першої ліги Росії «Металург-Кузбас» (Новокузнецьк) та з польським клубом «Ягеллонія» (Білосток), що посідає дев'яте місце в чемпіонаті Польщі.

По закінченні другого навчально-тренувального збору криворізький «Кривбас» має намір підписати контракт із білоруським оборонцем Олександром Шагойко.

Довідка. Олександр Шагойко. Народився 27 липня 1980 року. Грав за команди «Реал» (Мінськ), «Бєлшина» (Бобруйськ), ФК «Гомель».

Чемпіон Білорусі 2001 та 2003 років. Володар Кубка Білорусі 1999, 2001. Гравець національної збірної Білорусі.

Вісті з ПФЛ

«ШАХТАР» МОЖЕ СТАТИ ЛІДЕРОМ У КВІТНІ

«Останнє засідання бюро ПФЛ визначило дату проведення перенесеного матчу «Зоря» – «Шахтар»

Всі пам'ятають, що восени переможець Ліги чемпіонів УЄФА «Мілан» брав участь у клубному чемпіонаті світу, а тому терміни проведення кінцівки групового раунду єврозмагань за участю «Шахтаря» змінилися. Як наслідок, у осінній частині «гірники» не зіграли один матч – з луганською «Зорею». Саме тому, що у донеччан виявилося на одну гру менше, на велику перерву в якості зимового чемпіона пішов «Дніпро». Нині ж останнє засідання бюро ПФЛ визначило дату проведення перенесеного матчу «Зоря» – «Шахтар». За погодженням з клубами, поєдинок у Луганську відбудеться 22 квітня.

УЖГОРОДСЬКА ПОМСТА – У МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ

На засіданні бюро були визначені дати проведення матчів 20-го, 21-го та 22-го турів чемпіонату відносно базового дня туру та визначено час початку матчів, запланованих для телевізійних трансляцій.

20 ТУР

7 березня – п'ятниця

«Металург» Д – «Карпати» – 19.00

8 березня – субота

«Динамо» – «Металург» З – 16.00
«Зоря» – «Чорноморець»
«Закарпаття» – «Арсенал»
«Таврія» – «Металіст»

9 березня – неділя

«Ворскла» – «Шахтар» – 14.00
«Нафтовик-Укрнафта» – «Дніпро» – 16.00
ФК «Харків» – «Кривбас»

21 ТУР

14 березня – п'ятниця

ФК «Харків» – «Таврія» – 19.00

15 березня – субота

«Карпати» – «Динамо» – 14.00
«Шахтар» – «Металіст» – 16.00
«Чорноморець» – «Закарпаття»
«Кривбас» – «Металург» Д

16 березня – неділя

«Дніпро» – «Зоря» – 16.00
«Арсенал» – «Ворскла»
«Металург» З – «Нафтовик-Укрнафта»

22 ТУР

21 березня – п'ятниця

«Металіст» – «Арсенал» – 19.00

22 березня – субота

«Закарпаття» – «Дніпро» – 16.00
«Нафтовик-Укрнафта» – «Карпати»
«Зоря» – «Металург» З

23 березня – неділя

«Таврія» – «Шахтар» – 14.00
«Динамо» – «Кривбас» – 16.00
«Ворскла» – «Чорноморець»
«Металург» Д – ФК «Харків»

З ПРОНЕВИЧЕМ ЗОБОВ'ЯЗАЛИ РОЗРАХУВАТИСЯ

Також на засіданні бюро були оприлюднені висновки комісії щодо неналежного виконання ФК «Дніпро» Черкаси фінансових зобов'язань за контрактом перед колишнім футболістом клубу Проневичем. Комісія, створена за ініціативи бюро ПФЛ, зобов'язала ФК «Дніпро» Черкаси в семиденний термін погасити перед Дмитром Проневичем заборгованість із заробітної платні, згідно з умовами контракту, за весь період роботи в клубі. Крім того, за порушення трудового законодавства України та вимог Регламенту ФФУ зі статусу й трансферу футболістів, ФК «Дніпро» Черкаси оштрафований на п'ятсот доларів.

«Таврія»

ДО ТУРЕЧЧИНИ — НА ДРУГИЙ ЗБІР

Вчора «Таврія» вирушила на свій другий в зимовому антракті закордонний збір, який, як і попередній, пройде в турецькій Анталії. Наставник симферопольської команди Михайло Фоменко взяв на нього 24 футболісти. Це **воротарі**: Саша Тодич, Андрій Дикань й Олександр Бандура («Явір», Краснопілля); **оборонці**: Андрій Бойко, Тарас Ільницький, Павло Катков, Євген Линьов, Олександр Першин, Денис Стоян, Лучан Добре («Спартак», Нальчик, Росія) і Дмитро Назаров (ПФК «Севастополь»); **півоборонці**: Ілья Галюза, Денис Голайдо, Андріус Йокшас, Желько Любенович, Слободан Маркович, Андрій Зборовський і Кирило Давидов; **нападники**: Володимир Гоменюк, Лакі Ідахор, Олександр Ковпак, Олександр Артеменко, Максим Гаврась і Ігор Швець («Ворскла»).

Варто звернути увагу на присутність у списку запрошених на збір трьох молодих гравців дублюючого складу (Давидов, Артеменко й Гаврась). Вже безпосередньо в Анталії до команди приєднаються двоє легіонерів – оборонці з Польщі й Хорватії, з якими найближчим часом планується підписати довгострокові контракти (їхні прізвища із зрозумілих причин не називаються).

Російський півоборонець Герман Кутарба, в якого з «Таврією» угода до кінця чемпіонату, за рішенням тренерського штабу, готуватиметься до старту весняної частини сезону з дублюючим складом в Алушті.

Нагадаємо, що, крім навчально-тренувальної роботи в Туреччині, у «Таврії» заплановано сім контрольних поєдинків: 9 лютого різними складами кримчани зіграють з молдовською «Дачією» і польською «Полонією» (Варшава), 13 лютого – з південнокорейським «Дегу» й польською «Ягеллонією» (Бєлосток), 17 лютого – з луцькою «Волинню» й маріупольським «Іллічівцем», і, нарешті, 22 лютого – з полтавською «Ворсклою». В Симферополь команда повернеться 23 лютого.

Борис ЛЕВІН.

«Ігросервіс»

Андрій ЛАЗАРЧУК: У СІМФЕРОПОЛІ МОЖУ СЕБЕ ПРОЯВИТИ

Вихованець криворізького футболу Лазарчук недовго виступав за рідний «Кривбас». На перспективного футболіста звернули увагу селекціонери знаменитого «Шахтаря». Проте зіграти за першу команду йому не вдалося. Транзитом через Харків Лазарчук опинився в Симферополі, де намагатиметься закріпитися в складі ФК «Ігросервіс». Ми поговорили з дебютантом кримського клубу в Алушті, де в ці дні готується команда першої ліги.

Першим новачком ФК «Ігросервіс» став 25-річний воротар Андрій Лазарчук.

— Андрію, хто став ініціатором твого переходу до ФК «Ігросервіс»?

— Інтерес до мене виявляв тренер-методист кримської команди Юрій Колосовський, який знав мене за спільною роботою в «Шахтарі». Я прибув на збори, які також проходили на алуштинському «Спартаку», мабуть, тоді мене й запримітив головний тренер команди Сергій Шевченко.

— А в колективі вже встиг адаптуватися? Проблеми не виникали?

— Я комунікабельна людина, тому швидко знаходжу спільну мову як на полі, так і в побуті. Допомогло, безумовно, й те, що знав Олексія Якименка, Ігоря Черніка й Матвія Бобаля. Взагалі, за короткий час я встиг переконатися, що в команді хороша атмосфера. Така обстановка налаштовує на роботу.

— А конкуренції з Єрещенком і Тукачем не боїшся?

— Ні. Вона повинна бути — якщо хочете, лише конкуренція стимулює до спортивного зростання. Я вже зрозумів, що мої колеги по амплуа – сильні голкіпери. За місце в складі буде нелегка боротьба. Можу лише підкреслити, що прагнутиму стати першим номером.

— Чому ж не вдалося заграти в «Шахтарі»? Не зміг ти втриматися і в «Кривбасі»...

— У Кривому Розі пограв і в «основі». Коли ж отримав запрошення до Донецька, то довго не роздумував, адже «Шахтар» – це марка. Такий шанс надається лише один раз. Час, проведений в цьому клубі, вважаю найкращим періодом у моїй кар'єрі.

Павло МОРОЗОВ.

Віталій БЕРЕЗОВСЬКИЙ: ДРУГА СПРОБА

Кар'єра почалася в рідній Одесі, потім була сусідня Молдова. Далі шляхи-дороги привели футболіста до Латвії. В колишніх республіках СРСР Віталій грав у сильних клубах — «Шериф» (Тирасполь) і ФК «Вентспілс». Проте зараз Березовський підписав контракт із ФК «Ігросервіс».

Варто відзначити, що це вже друга спроба заграти в столиці Криму. Перший раз не склалося. Тепер у Віталія з'явився ще один шанс.

Півоборонець Віталій Березовський вже спробував футбол трьох країн.

— Цього разу постараюся стати гравцем «основи», — бере слово 24-річний Віталій Березовський. — У Симферополі цікава команда, яка може вийти в лідери першого дивізіону. Та й Одеса зовсім близько.

— Віталію, ти був на перегляді в «Таврії». Чому там не склалося?

— Мені важко дати однозначну відповідь. Можливо, не підійшов Михайлу Фоменкові. Хоча, вважаю, що мав непоганий вигляд. Зараз я вже повноцінний гравець іншого клубу з Симферополя. Робитиму все для того, щоб завоювати симпатії уболівальників ФК «Ігросервіс».

— Швидко зрозумів тренерські концепції Сергія Шевченка?

— Так. Наш наставник пропагує атакувальний стиль. Багато що тут залежить від півоборони, де виступають сильні футболісти — Мартинов, Осипов, Якименко, Бондарчук, Ібрагимов і Симончук. У цій лінії граю і я. Дуже хороше взаєморозуміння вже з Володимиром Мартиновим. Упевнений, що зіграємося і з іншими хлопцями.

— Тобі довелося пограти за межами України. Що запам'яталося найбільше?

— У Молдові дуже багато футболістів із нашої країни. У Тирасполі, взагалі, велика діаспора українців. У Латвії вимоги до легіонерів значно вищі. Наприклад, у «Вентспілсі» працює наставник з України Роман Григорчук. Проте він не робив поблажок мені та ще двом українцям — Сернецькому й Покариніну. Іноземець повинен бути сильнішим за місцевих вихованців — це аксіома!

— Віталію, як вважаєш, зможеш заграти в ФК «Ігросервіс»? Адже вже одного разу в тебе не склалося...

— Я підписав контракт із клубом і постараюся допомогти команді впоратися з поставленими завданнями.

Павло МОРОЗОВ.

«Сталь» Д

«МИРОВА» — ЦІНОЮ ВТРАТ

Черговий етап підготовки до другої половини сезону «Сталь», (Дніпродзержинськ) проводить в Євпаторії. «Сталевари» вже зіграли свій перший контрольний поєдинок в рамках кримського навчально-підготовчого збору. Опонентом дніпродзержинців став свердловський «Шахтар», який виступає в групі «Б» другої ліги. Матч між «Сталлю» й «Шахтарем», який відбувся в селищі Аграрному на штучному полі, котре належить клубу «Кримтеплиця» (Молодіжне), завершився нічиєю – 0:0. У матчі, який пройшов за запеклої, безкомпромісної боротьби, на жаль, зазнали ушкоджень та достроково залишили поле Володимир Лакомський і Іван Погорелов. Першому, як інформує прес-служба ФК «Сталь», розбили щоку з внутрішньої сторони (було накладено в одній з симферопольських лікарень чотири шви), другого винесли з поля з підозрою на перелом. На щастя, ці підозри не виправдалися.

Наступну контрольну зустріч на кримському зборі «Сталь» проведе сьогодні проти дубля донецького «Металурга».

«Сталь» А

ПЕРШИЙ ЗАКОРДОННИЙ ЗБІР РОЗПОЧАТО

Минулого вівторка авіарейсом із Донецька «Сталь» відбула на перші закордонні збори, які пройдуть у Туреччині. У складі делегації алчевців одинадцять футболістів, які захищали кольори клубу в першому колі: воротарі Олександр Бабак і Вадим Старцев; оборонці Олександр Полуницький, Сергій Назарук, Олександр Маклаков і Андрій Башлай; півоборонці Геннадій Кошелєв, Дмитро Трухин і Роман Ліпилін; нападники Дмитро Козлов та Олександр Акименко. Також на збори з першою командою вирушать двоє вихованців клубу 1990 року народження: — оборонці Артем Шелестинський і Сергій Андреєв. Прізвища потенційних новачків, які також перебувають у складі делегації, поки що не розголошуються.

Планується, що в Туреччині «Сталь» проведе п'ять контрольних матчів. 7 лютого суперником алчевської команди був новачок другої румунської ліги (аналог української першої ліги) – «Конкордія». За підсумками першого кола, «Конкордія» займає в першій із двох зон ліги третє місце — після 17 матчів в активі команди 32 очки.

У неділю, 10 лютого, «Сталь» зустрінеться з бронзовим призером минулого чемпіонату Узбекистану — «Машалом» з міста Мубарек. У середу, 13 лютого, команді Олега Смолянинова протистоятиме кишинівська «Дачія», яка за підсумками першого кола займає в чемпіонаті Молдови друге місце, відстаючи від лідера «Шерифа» на десять очок. Суперники й дати двох останніх спарингів ще уточнюються. До Алчевська «Сталь» повернеться рівно за два тижні — 19 лютого.

Тепер трохи інформації оптимістичної. До керівництва алчевської «Сталі» прийшли серйозні люди, які мають намір повернути місту вищу лігу. Це новий президент клубу Володимир Олексійович Полубатко, який у 1980—1990 роках захищав кольори «Сталі», будучи ключовим гравцем команди, Костянтин Петров призначений віце-президентом, спортивним директором — заслужений майстер спорту Анатолій Дмитрович Коньков, головним — тренером Олег Олексійович Смолянинов.

Як повідомив Анатолій Коньков, у районі підстанції (поворот на Ісаково) викуплено 15 гектарів землі, де розпочнуть будівництво футбольної бази. Там буде три трав'яні поля та одне — з штучним покриттям останнього покоління. Базу планується побудувати сучасною, такою, що відповідає всім вимогам. Передбачається, що будівництво закінчать упродовж двох років. Також Анатолій Коньков сказав, що приділить найсерйознішу увагу дитячо-юнацькому футбольному інтернату, щоб алчевці надалі мали поповнення першої команди своїми кадрами. Він відзначив, що команду сьогодні цікавлять кваліфіковані футболісти, готові в майбутньому вирішувати максимальні завдання.

Артем ЦИГАНЕНКО.

«Десна»

З «АРКТИКОЮ», «ТИТАНОМ» І «ЗОРЕЮ»

Черговий навчально-тренувальний збір гравці чернігівської «Десни» проводять в Євпаторії. Крім футболістів, котрі залишилися з торішнього складу, в підготовці до другого кола беруть участь новобранці, з якими вирішено підписати контракти, а також ті, хто знаходиться на перегляді.

«Десна» вже провела два спаринги. Спершу чернігівці зіграли з друголіговим «Титаном» (Армянськ). Матч пройшов за переваги деснянців, але завершився нульовою нічиєю. Наступним суперником чернігівців був дублюючий склад луганської «Зорі». «Десна» перемогла луганських дублерів з рахунком 3:0. Голи забили Сергій Кучеренко-молодший та два гравці, які знаходяться на перегляді.

Учора чернігівці зіграли з дебютантом першої ліги першості України ПФК «Севастополь». А 10 лютого — з командою вищої ліги чемпіонату Білорусі — «Дніпром» із Могильова.

І ще. Перед від'їздом до Євпаторії футболісти «Десни» взяли участь у зйомках нового відеокліпу групи «Арктика», що проходили на чернігівському стадіоні імені Юрія Гагаріна.

Віктор МУХА.

«Геліос»

ЧОТИРИ ДНІ — В НАГОРОДУ

Саме стільки вихідних отримали гравці головної команди ФК «Геліос» після закінчення двотижневого передсезонного збору, який вони проводили в Харкові, — інформує прес-служба клубу.

Підготовка «сонячних» до весняної частини першості країни поновиться сьогодні, 8 лютого. Наступний тиждень гравці «Геліоса» знову працюватимуть в рідних пенатах. 16 лютого, в суботу, колектив візьме курс на турецьку Анталію, де проведе другий передсезонний підготовчий збір. У його рамках харківська команда проведе п'ять товариських матчів. На сьогодні відомі поки лише дати проведення цих поєдинків — 20, 22, 25, 27 і 29 лютого.

«Оболонь»

НЕХАЙ УГОРЦІ НЕ КРУТЯТЬ НОСОМ

Лідер першості команд першої ліги, «Оболонь», нині перебуває на другому навчально-тренувальному зборі, який триває в Туреччині. На сьогодні кияни, які з першого дня почали працювати в режимі дворазових тренувань, провели перші два контрольні поєдинки. Обидва матчі підопічні Петра Слободяна завершили перемогами.

Оскільки першого ігрового дня було заплановано дві зустрічі, наставник команди Петро Слободян спробував розподілити гравців так, аби склади були приблизно рівні в обох поєдинках. Тому оборонна лінія і в одному, й у іншому матчі являла собою сплав молоді й досвіду. Молоді футболісти, як видно, витримали навантаження і не пропустили жодного м'яча.

«Оболонь» — «Олімпік» (Баку, Азербайджан) – 2:0.

«Оболонь»: Овсієнко, Заварин, Лозинський, Нивинський, Бридня, Клименко, Малиш, Куценко, Мірошниченко, Іващенко, Слободян (Будний, 70).

Перша зустріч «пивоварів" відбулася на домашньому тренувальному полі, тобто полі готельного комплексу «Титанік», де проживає столична команда.

Упродовж всієї гри проти азербайджанців «Оболонь», як повідомляє прес-служба клубу, мала ігрову перевагу, й остаточний рахунок міг бути значно більшим.

Перший м'яч ще до перерви провів Ігор Малиш – півоборонець вдало виконав штрафний. Подвоїв рахунок після відпочинку Артем Мірошниченко, який вдало зіграв на добиванні, коли після серії ударів по воротах суперника шкіряний снаряд все ж таки затріпотів у сітці воріт. Надалі оболонці мали ще кілька чудових нагод, щоб забити гол, але рахунок так і не змінився.

Після поєдинку з азербайджанцями «Оболонь» вирушила до Бєлеку, щоб зустрітися з угорською командою ЗТЄ, відомою також як «Залаегерсег», котра виступає у вищій лізі національного чемпіонату.

«Оболонь» — ЗТЄ (Угорщина) – 1:0.

«Оболонь»: Штанько (Чангелія, 46), Вишняк, Коваленко, Лень, Гурка, Свинцицький, Антоненко, Пластун (Післар, 70), Кармалита, Онисько, Кандауров (Будний, 75).

Як повідомляє прес-служба ФК «Оболонь», гра виявилася непростою і дуже грубою. Угорці часом не цуралися навіть бійцівських прийомів, аби зупинити прориви українців. Суддя вчасно не встигав приборкати пристрасті на полі, тому сутички впродовж гри виникали дуже частенько. Та все ж кияни незадовго до фінального свистка зуміли вирвати перемогу.

Підопічні Петра Слободяна могли вирішити долю матчу ще в першому таймі. Однак ані Андрій Кандауров, ані Павло Онисько не реалізували свої вигідні моменти. І лише за вісім хвилин до фінального свистка команда забила переможний гол. Новачок команди Ярослав Вишняк прорвався правим флангом і відпасував м'яч на Павла Ониська, нападник вдарив по воротах, але влучив у стійку. Після цього шкіряна куля відскочила в поле і потрапила до Олександра Антоненка, який і спрямував її в сітку воріт ЗТЄ.

«Я задоволений тим, як хлопці зіграли в цих матчах, — сказав після спарингів головний тренер «Оболоні» Петро Слободян. – Звичайно, ми ще не вийшли на оптимальний рівень і є над чим працювати, але те, що хлопці витримали темп упродовж всіх 90 хвилин, мене тішить. Команди, які грали проти нас, непрості й були вони налаштовані серйозно. Особливо угорці, котрі почали крутити носом, коли дізналися, що ми граємо в першій українській лізі, а потім на полі почали робити те, що зовсім не личить справжнім футболістам. Поводили себе в деяких моментах зовсім не по-спортивному. Слава Богу, обійшлося без травм. Правда, зараз за індивідуальною програмою тренується Сергій Сибіряков, котрий на одному з тренувань отримав невелике ушкодження.

Наступні поєдинки «Оболонь» проведе завтра та 10 лютого. У перший день суперниками киян стане одна з узбецьких команд (яка саме — уточнюється організаторами), а наступного дня кияни зустрінуться з сербською «Будучностю»

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

«Дністер»

РУМУНИ РОЗГРОМЛЕНІ

У перший день останнього місяця зими овідіопольський «Дністер» зустрічався з охтирським «Нафтовиком-Укрнафтою». Зустріч, що проходила в Туреччині в рамках навчально-тренувального збору, завершилася перемогою старшої за рангом команди з Сумщини — 0:1. Автором єдиного гола на 40-й хвилині став півоборонець охтирців Валентин Нефедов, знайомий любителям футболу за виступами в «Чорноморці». Ворота овідіопольців він «розпечатав» ударом зі штрафного.

Як повідомив сайту «Одеського футболу» президент «Дністра» Андрій Продаєвич, в кінці матчу підопічні Ігоря Негари могли відігратися, проте наданими моментами так і не скористалися. Шанс відзначитися мали й «нафтовики». Екс-«моряк» Костянтин Балабанов, який значиться в списку новобранців охтирської команди, міг подвоїти рахунок на 70-й хвилині, але до гола справа не дійшла.

Склад «Дністра» був таким: **1-й тайм** – Стародубовський, Бочкур, Чернов, Возний, Забара, Бичков, Р. Гецько, Мжаванадзе, Продан, Азицький, Карабін; **2-й тайм** – Пучка, Колчин, Витвицький, Чернов, Хромих, А. Ущаповський, Негара, Штурко, Згура, Гилазєв, Лещук.

Через три дні овідіопольський «Дністер» зіграв черговий контрольний матч на навчально-тренувальному зборі в Туреччині. Суперником команди Ігоря Негари був румунський клуб «Браніште». 7:0 — із таким рахунком на користь овідіопольців завершився цей спаринг. Голи в складі «Дністра» забили Андрій Негара (2-а і 12-а хвилини), Юрій Штурко (5-а), Руслан Єрмоленко (26-а), Антон Хромих (28-а), Василь Продан (46-а) і Кирило Силич (64-а).

За словами президента овідіопольського клубу Андрія Продаєвича, зустріч проходила за повної ігрової та територіальної переваги «Дністра», що не дозволяло суперникові розраховувати на гостроту біля воріт суперника.

Склад «Дністра» був таким: **1-й тайм** — Стародубовський, Колчин, Витвицький, Бочкур, Єрмоленко, Хромих, Мжаванадзе, Гилазєв, Згура, Негара, Штурко; **2-й тайм** — Жеребкін, Бочкур, Возний, Лещук, Забара, Гилазєв (Силич, 59), Бичков, Азицький (Попов, 59), Продан, Ущаповський, Карабін.

Про питання кадрове. Гравці, які в період зимового антракту в чемпіонаті залишили овідіопольський «Дністер», шукають собі нові клуби. Як стало відомо «Одеському футболу», півоборонець Денис Коваленко перебуває в любительській команді «Бастіон» (Іллічівськ), яка в сезоні-2008/09 має намір змінити статус на професійний, а нападник Ігор Печений вирушив у пошуках щастя в білоруський «Граніт» з Миклашевичів. У складі цієї команди з метою перегляду він взяв участь у кількох спарингах.

Олег ШЕВЧУК.

У номер

Є РІШЕННЯ ЩОДО ЗНЕСЕННЯ ТОРГОВЕЛЬНО-РОЗВАЖАЛЬНОГО ЦЕНТРУ ПЕРЕД «ОЛІМПІЙСЬКИМ»!

Кабінет Міністрів і компанія «Юджин» нарешті домовилися про демонтаж торговельно-розважального центру «Троїцький» поблизу Національного спортивного комплексу «Олімпійський» у Києві. Відповідний меморандум підписали віце-прем'єр-міністр Іван Васюник, міністр у справах сім'ї, молоді і спорту Юрій Павленко, голова Національного агентства з питань підготовки і проведення в Україні фінальної частини Чемпіонату Європи з футболу 2012 року Євген Червоненко, виконуючий обов'язки київського мера Анатолій Голубченко, президент Федерації футболу України Григорій Суркіс і представник «Юджина» Вадим Новінський. Торговельно-розважальний центр мають знести до 1 червня, а вже за три дні має бути створена робоча комісія, що визначить суму збитків, яку влада збирається компенсувати компанії. У документі зафіксовано, що оптимальною формою компенсації є виділення альтернативної земельної ділянки інвестору.

ФК «Львів»

ПЕРЕМОГЛИ СТУДЕНТІВ БЕРЕЖАНСЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

ФК «Львів», продовжуючи підготовку до сезону в Трускавці, провів на полі бориславського стадіону другий контрольний поєдинок. Цього разу львів'яни змагалися з аматорами бережанського «Сокола», які виступають у першості Тернопільської області (5-е місце у 2007 р.). Перевага підопічних Степана Юрчишина над «студентами» Романа Мацюпи була очевидною. Львівські футболісти виявилися вищими за класом, що й довели результатом — 5:0. У першому таймі голевими ударами відзначились Козьбан, Даньків, Панас і Б. Баранець (двічі, один з пенальті).

Львів'яни матч провели таким складом: Марущак-к (Бандрівський), Романюк (Горецький), Ханас, Гальчук, Ільків, Даньків (Мавров), Б. Баранець (Сухоцький), Федорчук, Г. Баранець, Панас (Чепурненко), Козьбан.

У другому таймі Степан Юрчишин перевірив ще шістьох гравців, які намагаються закріпитися в команді. Новобранці своїм шансом скористалися, але в наставника залишилось чимало питань, на які він «відповіді» так і не отримав.

Заслуговують на увагу й самі студенти, а особливо — директор Бережанського агротехнічного інституту Василь Михайлович Павлівський, який з батьківською увагою леліє свою команду. Доктор технічних наук, професор, заслужений машинобудівник, дійсний член Українських академій економічної кібернетики й триботехніки, почесний працівник фізичної культури і спорту п'ятий рік поспіль надає можливість своїм студентам, окрім навчання, займатися улюбленою справою — грати у футбол. З часом бережанський «Сокіл» стартуватиме у КФК України, щоб отримати шанс виступити в змаганнях під егідою ПФЛ України.

Олександр ПАУК.

«Волинь»

РОЗПОЧАЛИ ДРУГИЙ ТРЕНУВАЛЬНИЙ ЗБІР

Відразу ж після участі у товариському турнірі у Бресті луцька «Волинь» вирушила на другий тренувальний збір до Туреччини. Згідно рішення тренерського штабу, до складу команди увійшли такі гравці.

Воротарі: Віталій Неділько, Юрій Федорчук, Дмитро Семченко.

Оборонці: Павло Циркуненко, Володимир Ковалюк, Сергій Симінін, Богдан Карковський, Олександр Рубцов, Юрій Дручик, Артем Бобух, Антон Шендрик.

Півоборонці: Жадер, Роман Максим'юк, Павло Чорномаз, Юрій Войтович, Максим Лісовий, Олександр Марковець, Роман Рурич, Ярослав Кінаш

Нападники: Майкл Алозі, Євген Павлов, Руслан Майдан.

Відзначимо, що кілька гравців, котрі перебували у «Волині» на перегляді, не влаштували тренерів і вже залишили розташування лучан, – повідомляє сайт вболівальників луцької команди. Це, зокрема, білоруський форвард Віталій Шуганов, оборонці Володимир Приземлін та Артем Федорченко, відомий виступами за алчевську «Сталь», котрий брав участь у матчах нещодавнього турніру у Білорусі.

Із новачків варто відзначити оборонця Богдана Карковського. Двадцятирічний вихованець львівського футболу (народився 29 січня 1988 р.) виступав у складі «Рави» (Рава-Руська). Після перегляду гравця в нещодавніх контрольних зустрічах тренери «Волині» залишилися задоволені рівнем гри молодого перспективного футболіста й після повернення з Бреста з Богданом було укладено контракт.

Крім того, керівництво команди запланувало під час перебування на зборах в Туреччині провести п'ять контрольних матчів, перший з яких відбувся вже наступного дня після прибуття команди на нове місцерозташування, тобто вчора. Суперником лучан була луганська «Зоря». Попередній план спарингів такий:

11 лютого: «Волинь» – «Металург-Кузбас» Новокузнецьк (Росія)
14 лютого: «Волинь» – «Зімбру» Кишинів (Молдова)
17 лютого: «Волинь» – «Таврія» Симферополь

Ще один матч повинен відбутися 19 лютого, але пошук спаринг-партнера на цю дату триває.

«Буковина»

ЗАБИВАЄ НОВАЧОК

Готуючись до сезону, чернівецька «Буковина» під орудою Віктора Мглинця зіграла в Чернівцях на штучному полі ФОКу «Олімпія» товариські матчі з СДЮСШ «Буковина», інформує сайт клубу. Формат зустрічей був таким: два матчі двома складами в два тайми по 35 хвилин.

Поєдинок перших складів пройшов під диктовку «Буковини». Її перевага була беззаперечною. На 15-й хвилині з подачі Олександра Маковійчука влучним ударом головою відзначився новачок «Буковини» Ігор Вонс, який грав раніше за клуб першої ліги «Енергетик» (Бурштин). Він же в один дотик після кутового за 10 хвилин забив другий м'яч. Різниця в класі суперників була очевидна. Тому «Буковина» виглядала потужнішою, проте по перерві втратила ще кілька нагод для взяття воріт (Богдан Скибінський, Василь Тофан, Михайло Рябий). Отже, 2:0.

У першому таймі других складів точилася рівна боротьба. Однак 17-річним вихованцям спортшколи не вистачало класу. Тож підопічні Віктора Мглинця забили двічі. Після прострілів із флангів відзначилися Олександр Дележа та Олександр Тодорович

До речі, в матчі трапився прикрий епізод: новачку «Буковини» Андрію Проціву, запрошеному з Коломиї, в ігровому зіткненні зламали ногу, і хлопець надовго вибув із складу.

У другому таймі переважала «Буковина». М'яч постійно гостював на половині поля підопічних Юрія Крафта, та рахунок — 2:0 — так і не змінився.

Віктор МГЛИНЕЦЬ, головний тренер «Буковини»:

— Мої хлопці серйозно не налаштовувалися на гру, бо, напевно, передбачали результат. На їхніх діях позначилася втома, адже ми тиждень перед тим серйозно працювали. Не було легкості, свіжості в діях, та це виправдано. Вирізняти з-поміж гравців нікого не буду.

Віталій ФЕДОРЕНКО.

«U-17»

ПІРЕНЕЙСЬКІ ТЕСТИ ВІД «ВІКІНГІВ» І «ТЮЛЬПАНІВ»

В іспанському місті Ла-Манга триває представницький турнір за участю квартету юнацьких збірних, в числі яких і українська команда (U-17).

Склад збірної, яка перебуває в Іспанії, наступний:

Воротарі: Ігор Варцаба («Дніпро» Дніпропетровськ), Антон Ситников («Динамо» Київ); **оборонці:** Богдан Бутко, Максим Імереков (обидва — «Шахтар» Донецьк), Степан Гірський («Карпати» Львів), Антон Кравченко («Дніпро» Дніпропетровськ), Олексій Прилепов («Динамо» Київ), Андрій Яцишин («Арсенал» Київ); **півоборонці:** Сергій Заїка, Станіслав Причиненко, Ігор Чайковський (усі — «Шахтар» Донецьк), Євген Морозенко, Віталій Сокуренко (обидва — «Динамо» Київ), Василь Прийма (КСДЮШОР), Олександр Скляр (УФК Харків); **нападники:** Віталій Балашов, Ігор Силантьєв (обидва — «Чорноморець» Одеса), Єгор Картушов, Олександр Овчинников (обидва — «Шахтар» Донецьк).

Українці, на відміну від своїх суперників, вже втратили шанси на вихід до фінальної частини Євро-2008 (U-17), однак їхня програма підготовки, до якої входить і піренейський турнір, залишилася незмінною. «Попри відсутність турнірної мотивації, ми продовжуємо працювати й готуватися до подальших іспитів. Зокрема, намагаємося набути імунітет до психологічних труднощів, пов'язаних із міжнародними зустрічами», — передає слова Бузника пресслужба ФФУ.

Україна — Норвегія — 3:2

Голи: Балашов (3), Аллертсен (53), Силантьєв (56), Ель Абделлауі (63), Заїка (79).

Україна: Ситников, Гірський (Імереков, 46), Прилєпов, Кравченко, Бутко, Прийма (Сокуренко, 63), Чайковський (Овчинников, 41), Причиненко (Скляр, 41), Балашов (Картушов, 41), Силантьєв, Заїка.

У першому матчі проти норвежців «синьо-жовті» обрали атакуючу тактику, не тільки завдавши чималого клопоту голкіперу суперників, а й одночасно дозволивши останнім частенько загрожувати воротам Антона Ситникова. Українці тричі вели в рахунку і, нарешті, дотиснули «вікінгів». Переможний м'яч записав до свого активу хавбек донецького «Шахтаря» Сергій Заїка за десять хвилин до фінального свистка.

Через два дні після цього підопічні Бузника зустрілися з голландцями, які напередодні поступилися чехам.

Голландія — Україна — 1:0

Гол: Деккер (13).

Україна: Варцаба, Прилєпов, Імереков, Кравченко, Бутко, Чайковський, Морозенко, Причиненко (Прийма, 65), Овчинников (Балашов, 41, Яцишин, 75), Силантьєв (Скляр, 62), Картушов (Сокуренко, 73).

Український тренер не відступив від своєї звичної розстановки 4—4—3, але цього разу вона не спрацювала. За рівної гри, під час якої слушні нагоди для взяття воріт мали обидві збірні, Фортуна посміхнулася «помаранчевим». Долю поєдинку вирішив гол Джеффрі Деккера, забитий на 13-й хвилині. Сьогодні матчем проти чеських однолітків наша команда завершує виступ у турнірі.

4 лютого

Голландія — Чехія — 0:1

6 лютого

Чехія — Норвегія — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Чехія	2	1	1	0	2-1	4
2. Україна	2	1	0	1	3-3	3
3. Голландія	2	1	0	1	1-1	3
4. Норвегія	2	0	1	1	3-4	1

Сьогодні

Україна — Чехія
Голландія — Норвегія

«Арсенал»

«КАНОНІРИ» ВЖЕ В КРИМУ

Підопічні Олега Надуди завершили перший етап підготовки до другого кола. Його результатами керівництво на чолі з головним тренером задоволені. Єдине, що не тішить, так це те, що білоцерківці передчасно зійшли з дистанції з розиграшу Меморіала Макарова, поступившись аматорській команді — 0:1. Проте треба зазначити, що результату, а саме перемоги в цьому турнірі, керівництво не вимагало. 4 лютого «каноніри» вирушили на перший виїзний навчально-тренувальний збір до Криму на НТБ «Кримтеплиці». На ньому заплановано чотири спаринги — 9, 12, 16 та 19 лютого. Опонентами будуть першолігові команди — «Фенікс-Іллічівець», «Кримтеплиця», «Сталь» (Дніпродзержинськ) та «Шахтар» (Свердловськ). Щодо втрат, то в команді не виступатимуть Анатолій Бондаренко та Ярослав Биковець. Ці хлопці вже не тягнуть рівень клубу. З обома попрощались нормально і побажали успіхів на нових місцях роботи. Крім того, стало відомо, що не підійшов клубові нападник, який перебував на перегляді, Панасюк. Керівництво дійшло висновку, що є двоє нападників такого плану, а тримати третього в резерві немає ніякого сенсу. Зараз на перегляді перебуває кілька гравців. Ще троє-четверо виконавців безпосередньо приєднаються до клубу вже в Молодіжному. «Команда вже майже зібрана, проте деякі позиції ще підсилимо. Ми бажаємо підписати нападника, який би грав на відскоку, та оборонця або крайнього, або центрального», — зазначив Олег Надуда. В Криму команда ще попрацює над фізичною підготовкою та технікою, включаючи техніко-тактичні вправи. «Каноніри» повертаються до рідної домівки 21 лютого. Три-чотири дні перепочинку, а потім «каноніри» знову вирушать на збір.

Микола МОСКВІН.

«Верес»

З ПОНЕДІЛКА РОЗПОЧНЕМО

Лише одинадцятого лютого стартує повноцінна підготовча робота футболістів рівненського «Вереса» до другої половини чемпіонату України з футболу у другій лізі. До цього часу гравці підтримували фізичну форму в індивідуальному порядку та граючи за аматорські команди.

Нещодавно стартувала відкрита зимова першість Рівного з футболу, присвячена пам'яті Володимира Шморгуна. Більшість гравців «Вереса» заявлені в різноманітні колективи і беруть активну участь у змаганні. За словами граючого тренера команди Віталія Шевчука, збори команди розпочнуться одинадцятого лютого.

— Саме в понеділок на стадіоні зберуться гравці команди і ми розпочнемо планову підготовку до другої половини сезону. До цього часу хлопці в індивідуальному порядку підтримували форму. Більшість команди, можна сказати, майже всі, виступають у зимовій першості Рівного.

Повністю підтвердив слова наставника команди президент ФК «Верес» Святослав Власюк:

— Хлопці готуються. Повноцінні тренування розпочнуться з понеділка. Намагатимусь знайти час прийти на тренування і поговорити з хлопцями. Проблеми, які переслідують команду, ми вирішуємо, але не такими темпами, якими хотілося б. Вони є. Зокрема, фінансова. Про поповнення та втрати говорити рано — нехай команда збереться і розпочне підготовку.

Як воно буде далі — покаже час. Тим часом ходять розмови про можливість об'єднання ФК «Верес» та ФК «Штурм» та створення акціонерного товариства...

Володимир ПРИСЯЖНЮК.

«Олком»

МЕЛІТОПОЛЬЦІ ГОТУЮТЬСЯ ПО-СЕРЙОЗНОМУ

Підопічні Івана Марущака активно розпочали підготовку до другого кола. Щоденно команда проводить дворазові тренування, чергуючи їх з «двосторонками» та спарингами. Вже зіграно два матчі. В першому мелітопольці взяли гору над місцевою аматорською командою «Мотор» з рахунком 5:1. А в другому — перемогли резервістів «Металурга» (Запоріжжя) — 1:0. Вже зараз можна з упевненістю сказати, що команда має доволі цікаве ігрове обличчя. Футболісти, які грали в першому колі, майже всі залишились в команді. На даний момент на перегляді перебуває низка потенційних новачків. Прізвища, доки не буде підписання контрактів, афішувати немає ніякого сенсу. Щодо втрат, то Харатін повернувся в «Закарпаття», а Роман Полтавець вирушив у пошуках щастя до Азербайджану. У найближчих планах — підготовка в Мелітополі. 17 лютого команда вирушає на два тижні до Євпаторії. Там заплановано провести ряд спарингів, дати й суперники наразі уточнюються.

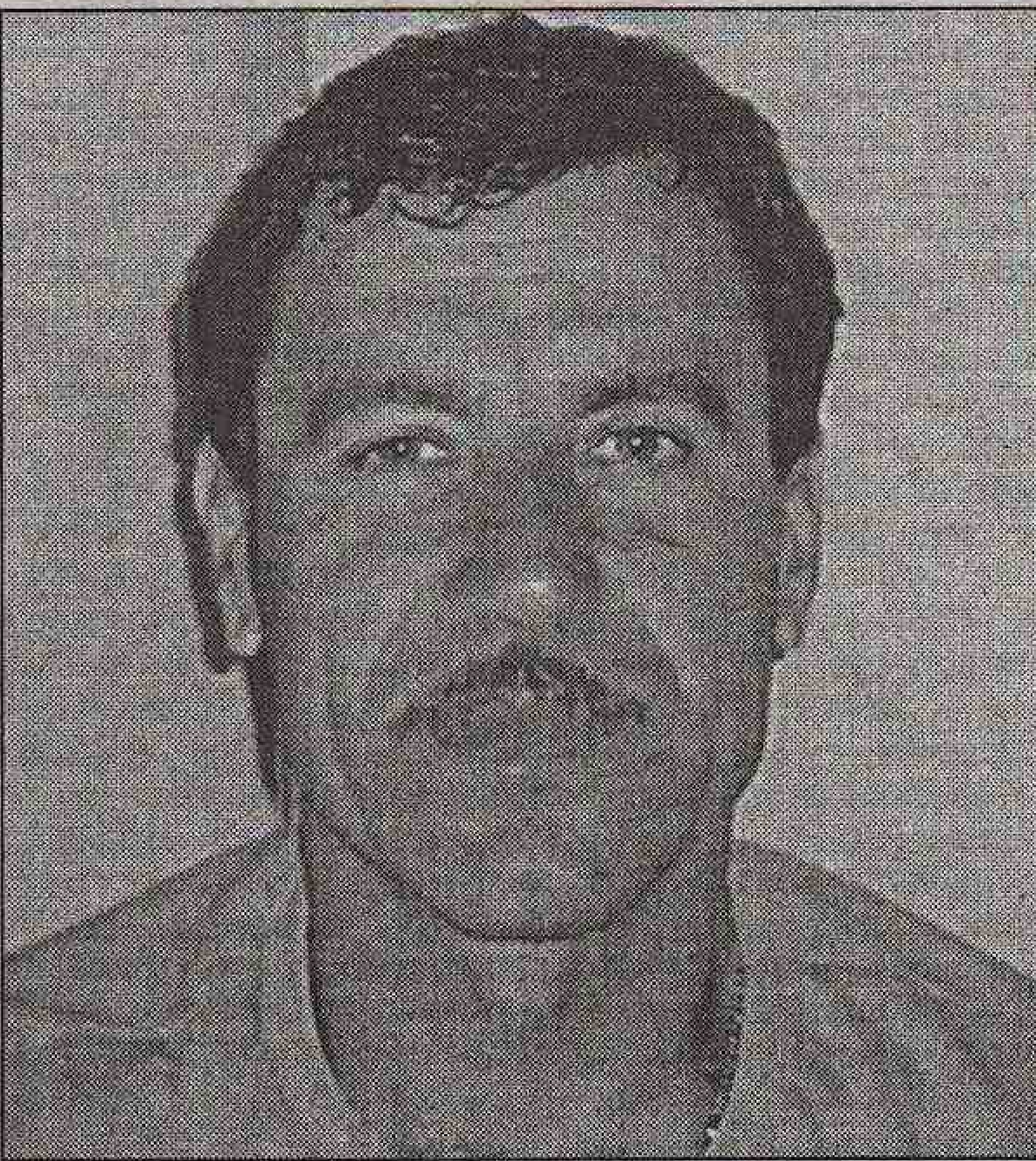
Микола МОСКВІН.

Відверто

Олександр ЗОЗУЛЯ:

ДОКЛАДУ БАГАТО ЗУСИЛЬ, АБИ ЯКОМОГА БІЛЬШЕ ВИХОВАНЦІВ ЗАГРАЛИ

Кременчуцький «Кремінь» за підсумками осінньої частини першості посів дев'яте місце. Не треба забувати, що команда лише нещодавно була відроджена після довготривалої перерви. Здебільшого в клубі грають місцеві вихованці, тож кореспондент нашого часопису вирішив поспілкуватись з головним тренером, який готує найближчий резерв команди.

— Олександре Андрійовичу, розкажіть про свій шлях від гравця до тренера?

— Народився 7 березня 1960 року в Красному Лучі, що на Луганщині. Першим тренером був Борис Михайлович Терехов, тож грав за його жеківську команду, яка виступала на першість «Шкіряного м'яча». Після цього вступив до місцевого ДЮСШ, де мене футбольним азам спочатку навчали Василь Григорович Лаєвський та Дмитро Григорович Фролов. До речі, я займався в одній групі з Сергієм Мурадяном. І зараз нас з ним звела доля в Кременчуку. А якщо бути більш конкретним, то працюємо в одній структурі — у «Ворсклі». Ні для кого не є секретом, що «Кремінь» є фармклубом вищолігової команди. Вже з 17-ти років у мене розпочалась професійна кар'єра. Трохи пограв в «Зорі», після цього був «Сєвер» (Мурманськ), а потім — служба в армії. Служив в спортроті в Казахстані та грав за неї на першість республіки. Наступним етапом кар'єри був виступ в Ровеньках, грав за місцеву команду на КФК. Після першого кола на мене почали звертати увагу селекціонери іменитих команд, а саме «Стахановця», «Машука» (П'ятигорськ) та інших. Ці клуби грали в другій союзній лізі. Далі доля складалась таким чином, що на довгий термін в багатьох командах не затримувався. Пограв в «Стахановці», «Атлантиці» (Севастополь). Знову повернувся в Ровеньки, грав у павлоградському «Колосі», кишинівському «Ністру», миколаївському «Суднобудівнику». А завершував професійну кар'єру вдома, граючи за місцеву команду на першість колективів фізкультури. Згодом доля розпорядилась так, що ми разом з Мурадяном переїхали до Кременчука. Там і розпочався тренерський етап кар'єри.

— На якій позиції ви грали?

— Грав нападником, виходило непогано. Найбільше я забивав в Стаханові, приблизно по 14—16 голів за сезон. Проте не завжди діяв на цій позиції, доводилось грати там, де було необхідно.

— Давайте на чистоту, чи брали ви участь у договірних матчах?

— Вже минуло стільки часу, і я сказав би так: ні для кого не збираюсь відкривати Америку. Якщо до цих пір продовжується ця тема, то диму без вогню не буває. Сам же я ніколи закулісних ігор не вів.

— Після переїзду до Кременчука як далі розвивалась ваша професійна кар'єра?

— Спочатку трохи попрацював у бізнесі. А потім разом з Мурадяном — у спортшколі «Атлант». Він відповідав за 1988 р.н., а я за 1991 р.н. Через деякий час наша школа з ряду причин припинила своє існування. Я вирішив створити свою громадську організацію, офіційно зареєструвавшись. На перших порах мені допомагали місцеві бізнесмени, а найбільший вклад у розвиток дитячого футболу в Кременчуку зробив Олег Мейданович Бабаєв. 2005 року завдяки його зусиллям був повернений у великий футбол «Кремінь». Для команди треба було готувати найближчий резерв, тож я й пішов в цю структуру.

— Розкажіть детальніше про свій клуб.

— Я працюю головним тренером команди 1991 р.н. З 2000 року цих хлопців веду. Ще рано про когось говорити. Зараз йде так званий період становлення. Звісно, є талановиті хлопці, але з ними ще необхідно працювати. Ви, мабуть, знаєте, що критичний вік — з 16 до 20 років, якщо в цей період футболіста не спрямувати у потрібне русло, то на ньому можна ставити хрест. Зараз я працюю над технічною підготовкою і психологічною. Звісно, навряд чи вся група піде у великий футбол, проте необхідно докласти всіх зусиль, щоб більшість з них таки заграла.

— Олександре Андрійовичу, які у вас взаємовідносини з друголіговим «Кременем» і чи поклали око на когось із ваших вихованців представники команди?

— У нас дружні стосунки, і ми всіляко допомагаємо один одному. Завдяки Олегу Мейдановичу Бабаєву футбол у місті розвивається. Сподіваюсь, що незабаром команда буде грати, як мінімум, у першій лізі. Наш директор, Андрій Дмитрович Недяк, теж не випадкова людина у футболі. Він робить все, аби ми не знали ні в чому потреби. Щодо інтересу до моїх вихованців нашого «старшого брата», то я нічого не можу сказати. Напевно, про це краще спитати в Сергія Володимировичу Свистуна. На сьогоднішній день ми є першою сходинкою в підготовці футболістів до «Кременя». Мені б хотілось, щоб згодом хтось з моїх вихованців одягнув футболку або «Кременя», або «Ворскли». Але про це ще рано говорити. Необхідно спочатку підготувати гравців, а вже потім думати про їхні перспективи.

— Чи розвивається необхідна інфраструктура в Кременчуці?

— Наскільки мені відомо, вже є проект будівництва нового сучасного стадіону. Депутати вирішують це питання на місцевому рівні. Я вірю, що, все ж таки, в це місто повернеться футбол, як це було в 90-ті роки. Дуже хотілось, аби наш клуб грав, як мінімум, в першій лізі. А як воно буде — покаже час.

— Як ви прокоментуєте виступи «Кременя» в цьому чемпіонаті?

— Команда знаходиться у фазі становлення. Як на мене, то клуб рухається правильним шляхом. Передчасно ніякі розмови вести не хочу. Зараз підопічні Сергія Свистуна перебувають в середині турнірної таблиці, але сподіваюсь, що все ж таки за підсумками чемпіонату вони посядуть вищу позицію.

— Втрата гравця оборони Гориславця суттєва для команди?

— Будь-яка втрата для команди суттєва, якщо йдеться про гравця основного складу. Як на мене, то він міг би ще тут пограти. Не хочеться його засуджувати, оскільки це особиста справа. Зазначу одне: незамінних не буває. На мою думку, Сергій Свистун знайде, ким закрити цю позицію.

— Де ви готуєте найближчий резерв?

— На полі, яке побудував Олег Мейданович Бабаєв. Воно розташоване на території м'ясокомбінату. Звісно, воно трохи менше за розмірами, проте ми задоволені тим, що маємо.

— Олег Бабаєв вже багато років керує «Ворсклою». Дайте характеристику йому як людині?

— Колись він займався вільною боротьбою. За натурою він — максималіст, не любить в будь-чому поступатись і постійно намагається рухатись вперед. Олег Мейданович дуже любить гру мільйонів і робить все, аби кременчуцький футбол якомога швидше вийшов на високий рівень.

— Останнім часом «Ворскла» не радувала вболівальників результатами. В чому проблема?

— Напевно, це залежало від селекційної роботи, яка велась на той час в клубі. В команду запрошувались гравці, рівень яких бажав кращого. Це моя суб'єктивна точка зору. Для того, аби досягати кращих результатів, необхідні гравці іншого рівня.

— На вашу думку, ситуація зміниться на краще з приходом Павлова?

— Це дуже хороший тренер. Вважаю, що ситуація повинна змінитись на краще. За потенціалом ця команда заслуговує, як мінімум, на місце в п'ятірці.

— Олександре Андрійовичу, які успіхи у ваших підопічних в ДЮФЛ?

— Два останні роки ми не виходили до фіналу змагань, оскільки займали в групі третє й четверте місця. Цього року ми посідаємо другу сходинку в турнірній таблиці. Першим йде «Динамо» (Київ). Проте головна боротьба ще попереду, оскільки попереду ціле коло. Тільки час покаже, хто вийде в фінальну частину. Від себе додам, що цього року зробимо все, аби цього досягти.

— Які ваші найближчі плани?

— Зберегти команду й допомогти хлопцям сформуватись у майстрів. А головне моє завдання — зробити все, аби вони затвердили себе у великому футболі.

— А вони самі як у цьому питанні рухаються?

— Всі працюють, максимально викладаючись на тренуваннях. Вони розуміють, що це їхній шанс затвердитись у футболі. Звісно, не в усіх все ще виходить, тож доводиться працювати й у психологічному плані. Зараз у нас вже є певні успіхи. У юнацьку збірну, яку очолює Олександр Борисович Головко, запрошуються два наші виконавці — Паперович та Гуменюк. Вони вже їздили із збірною на збори. Були в Іллічівську, де грали в товариському матчі зі збірною Молдови. Як на мене, то загальної картини вони не псують.

— Олександре Андрійовичу, в клубі всі з Кременчука?

— Практично. Є хлопець з Світловодська, що за 10 км від нас. І один хлопчина з села Шишаки. Він нам сподобався, тому ми його запросили. Але в нас ще є певні труднощі з інфраструктурою, а саме — з проживанням та харчуванням хлопців, тому ми й не маємо змоги проводити більш вичерпну селекційну роботу. В одній із розмов з Олегом Мейдановичем я зрозумів, що це все у фазі вирішення.

— Дитячий тренер специфічна професія. З якими проблемами доводиться стикатися упродовж своєї роботи?

— Звісно, проблеми є й будуть. Дуже прикро, що зараз приділяється мало уваги розвитку дитячого футболу. Дитячий тренер повинен бути хорошим психологом і мати велике терпіння. Також він повинен любити дітей і професійно підходити до своїх безпосередніх обов'язків. Діти — це майбутнє нашого українського футболу. Перша проблема, з якою зіштовхується дитячий тренер при підготовці резерву — поля. Враховуючи наш клімат, необхідно будувати більше полів з синтетичними покриттями. Керівництво клубів повинне звертати увагу на фінансові умови, в яких доводиться працювати дитячому тренеру. Чому? Для прикладу: за кордоном дитячий тренер прирівнюється до особливої категорії працівників клубу. Вони працюють в одній структурі і ні в чому не знають потреби. Причому зарплатню отримують не меншу, ніж тренери команди. Необхідно винагороджувати дитячого тренера преміальними за те, що він дав великому футболу гравців, які потім заграли на високому рівні, як в клубі, так і в збірній. Це моя точка зору. Ще хотів би сказати, що в дитячому футболі є головна проблема — проблема результату. Його хочуть досягти будь-якою ціною. Але це недобре, від цього страждають самі діти. Досягнення результату будь-якою ціною — одна з хвороб дитячого футболу. В мене команда вся «чиста». Немає ніяких переростків, як у інших клубах. Я з цим зіштовхнувся в перші роки, коли ми не могли вийти в фінальні змагання ДЮФЛ. Цього року мої хлопці змужніли, і тому зробимо все, аби досягти необхідного результату.

Микола МОСКВІН.

Відверто

Руслан ГАНЬ:

ЗА НАШИМИ ГРАВЦЯМИ ВЖЕ ЗАРАЗ «ПОЛЮЮТЬ»

У мальовничому Володимирі-Волинському є доволі перспективна футбольна команда — «BRV—BIK», яка вже існує багато років. За цей час клуб повною мірою заявив про себе. А одним із головних його досягнень є те, що цей провінційний клуб виховав кількох вправних гравців, які зараз захищають кольори збірних України, 1991 та 1992 р.н. Єдине, що прикро, так це те, що ФФУ не помічає проблем, з якими зіштовхнулись волиняни, а саме: немає нормальних умов для підготовки збірників. Нікому не відомо й про той факт, що саме з цього старовинного міста родом Володимир Татарчук, олімпійський призер колишньої збірної СРСР та беззмінний гравець золотого ЦСКА 1991 року. Сподіваюсь, що незабаром хтось вистрілить і з цієї команди. Все можливо, головне, аби хлопці намагались рости і не спіймали передчасно «зірку». Газета «Український футбол» познайомить своїх читачів з цією самобутньою командою. Тож до вашої уваги інтерв'ю з головним тренером «BRV—BIK» 1991, 1992 р.н. Русланом Ганем, капітаном Романом Карасюком та нападником Василем Жуком.

— Проаналізуйте свою роботу з командою за час, який ви її очолюєте.

— У спортшколі я вже працюю двадцять років, а в «BRV—BIK» — з 2000 року. Тоді я набрав хлопців 1991 р.н. і почав їх тренувати. Спочатку проводили одноразові тренування, а вже в четвертому класі почали проводити дворазові. Робив основний акцент на ігрові моменти — володіння м'ячем, технікою. З сьомого класу почали брати участь у «Шкіряному м'ячі», а згодом заявились і в ДЮФЛ. Вважаю, що моя праця не була марною, оскільки ряд гравців репрезентували Володимир-Волинський у юнацьких збірних.

— За яким принципом проводилась селекційна робота?

— Спочатку набирали саме місцевих хлопців. Це було, коли ми ще грали в «Шкіряному м'ячі», а коли вже заявились до ДЮФЛ, то почали активно працювати в селекції. Спочатку брали участь у першій лізі, а потім — у вищій. Щоб вдало виступати, необхідно було шукати таланти по всій Україні. Цим і почали займатись.

— Завдяки кому існує футбол у Володимирі-Волинському?

— У нас дуже хороший спонсор — Валентин Іванович Кошельник. Ця людина майже самотужки тягне клуб. Він дивиться в майбутнє і дуже хоче, щоб футбол у місті розвивався і команда якомога скоріш грала в другій лізі. Населення нашого міста — сорок тисяч. Місто старовинне й красиве. Я вважаю, що виступати в другій лізі ми заслуговуємо.

— Те, що Жук опинився в команді, ваша заслуга?

— Так, я грав командою 1992 р.н. у них в Сосновці. Це населений пункт поряд з Червоноградом. Ми перемогли. З-поміж інших виділявся Жук. Він на дві голови був вищий у фізичному й тактичному плані серед однолітків, тож вирішили його запросити на перегляд. Він сподобався, і ми його залишили. Єдине, що непокоїло, так це те, що спочатку в нього не було техніки. Він навіть не міг жонглювати. Довелось докласти титанічних зусиль, аби це все підтягнути. Спочатку він не проходив у склад, трохи пізніше він довів, що заслуговує грати.

— Як пройшов його адаптаційний період на новому місці?

— Спочатку були великі проблеми. Він часто плакав, сумував за рідними. Довелось його поселити у себе вдома. До речі, крім нього, в мене ще мешкають двоє хлопців — зараз у них такий період, що за ними повинен бути догляд.

— Розкажіть про умови, в яких доводиться працювати?

— Дуже прикро, що ми працюємо не в тих умовах, в яких хотілось би. Ви подивіться, в яких умовах працюють діти «Шахтаря», «Динамо» чи «Дніпра». Необхідно, аби в нас було нормальне тренувальне поле зі штучним покриттям, а також ігрове. Недавно нам за програмою розвитку футболу зробили штучне поле, але воно маленьке. Нам не вистачає місць, де можна тренуватись, оскільки багато вікових груп. Розумію керівництво — я повинен показувати результат. Але це важко зробити, коли не знаєш, де готуватимеш до матчу хлопців. Вважаю вже успіхом те, що команда постійно відряджає до збірної гравців. Ми беремо участь у різноманітних турнірах, які майже постійно виграємо. Дитячий футбол у Володимирі-Волинському розвивається, і, вважаю, ця команда має майбутнє. На мою думку, якщо все ж таки ми заявимось до другої ліги, то це буде хорошою школою для більшості моїх підопічних. Хлопці зростатимуть. Вважаю, що вже зараз дехто з наших гравців не загубився би ні в другій, ні в першій лігах. Якщо в Кварцяного грає зовсім юний Павлов, і він його вважає хорошим футболістом, то вважаю, що в нас є люди ще цікавіші. За деякими нашими хлопцями вже зараз відкрилось футбольне полювання. Це добре, але головне, щоб вони все ж таки заграли й стали вправними футболістами. Для цього я зроблю все.

Гра в особах

Роман КАРАСЮК:

НЕОБХІДНО ГРАТИ НА МАКСИМАЛЬНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

— Романе, розкажи, як ти прийшов у футбол.

— У клубі я з другого класу — вже вісім років. Є основним гравцем і, за сумісництвом, капітаном.

— Тебе запрошують до лав збірної 1991 р.н. Які враження від перебування у таборі?

— Для мене велика честь те, що тренерський корпус національної збірної звернув на мене увагу. Це приємно, але не збираюсь зупинятись на досягнутому, оскільки розумію, що мені необхідно багато працювати, аби вирости у вправного футболіста. Вперше мене викликали на збір у Польщу, де ми брали участь в турнірі. Я тоді трохи перенервував, оскільки вийшов вперше у футболці збірної, і багатьох хлопців ще не знав. Зіграв не дуже і не виправдав сподівань тренерського корпусу. Проте для себе необхідні висновки зробив і намагатимусь всі ігрові недоліки усунути.

— Які тренувальні умови у Володимирі-Волинському, як команда готується до ДЮФЛ?

— Ми тренуємось майже на асфальті, важко готуватись у таких умовах. У нас є ігровий зал, проте його залом важко назвати — це переобладнаний колишній кінотеатр, а головне, що поблизу воріт там стоять дві колони, які тримають стелю, тож сильно не розбігаєшся. Ми їздили по різних містах і бачили, в яких умовах готуються наші однолітки. Дуже прикро, що, крім місцевого мецената Валентина Івановича Кошельника та місцевої влади, на нас ніхто не звертає уваги.

— Які успіхи в клубу в ДЮФЛ?

— Цілком нормальні. Прикро, що не перші. Ми поступились в тих матчах, в яких повинні були вигравати, а з лідерами, навпаки, вдало зіграли. В останньому матчі грали з львівським РУФК і поступились 0:1. В цій грі не реалізували багатьох моментів. Але ми з оптимізмом дивимось у майбутнє. Попереду ще довга дистанція, докладемо всіх зусиль, аби надолужити втрачене. Гратимемо й намагатимемось вигравати, щоб закінчити на першому місці.

— Якої мети прагнеш досягти з цим клубом?

— Мені подобається тут грати. Якщо команда гратиме у другій лізі, то з радістю в ній виступатиму. Можливо, до клубу надійде пропозиція щодо мене. Тоді треба буде разом з керівництвом команди та потенційними покупцями вирішити це питання. Але додам: в цій команді останнього слова я ще не сказав.

— Охарактеризуй роботу тренерського корпуса «BRV—BIK» на чолі з головним тренером Русланом Ганем.

— Руслан Ростиславович — дуже хороший фахівець. Нас веде з самого початку. Він хороший психолог, може налаштувати на боротьбу, коли нічого не виходить. Словом, я про нього можу сказати тільки найкраще.

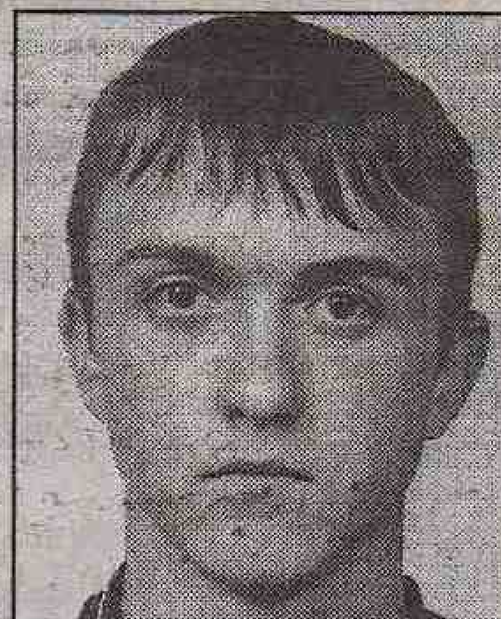
— Яке завдання поставило перед клубом керівництво на ДЮФЛ?

— Грати й вигравати в кожному матчі, аби вийти в фінальну стадію змагань. Головне, реалізувати в повному обсязі все, що вимагає від нас керівництво.

З перших уст

Василь ЖУК:

ХОЧУ ДОСЯГТИ ПЕВНИХ ВИСОТ

— Василю, ти в клубі вже давно. Розкажи, як ти тут опинився?

— Свого часу про мене було багато розмов, начебто, керівництво «BRV—BIK» вкрало мене з «Карпат». Я так не вважаю — я сам зробив цей вибір. Вважаю себе вихованцем саме волинського футболу, бо тут грав із самого дитинства. В одній з ігор сподобався, мене запросили на перегляд і запропонували залишитись. Я погодився. Чесно кажучи, перший рік мені було важко, бо часто сумував за рідною домівкою, навіть плакав за батьками. Зараз вже звик.

— Тебе постійно запрошують до збірної 1991 р.н. Які перспективи в цієї команди?

— В цій команді зібрані найкращі гравці з усієї України, тож вважаю, що вона ще про себе заявить. Приємно, що тренерський корпус на чолі з Анатолієм Бузником постійно мене запрошує. Дуже прикро, що недавно травмувався й найближчим часом не зможу допомогти ні збірній, ні своїй команді. Докладу максимум зусиль, щоб якомога швидше відновитись.

— Розкрий секрет своєї результативності. За рахунок чого тобі вдається часто влучати у ворота суперників?

— Мені важко відповісти на це запитання. Хоча для мене головне не забити м'яч, а щоб перемогла команда. Влучаю у ворота — це добре, вдвічі краще, коли клуб, завдяки моєму голу, перемагає.

— Ходили чутки, що тобою цікавились селекціонери з «Ліверпуля»...

— Так, це відповідає дійсності. До нас, дійсно, приїжджав селекціонер з юнацької команди «Ліверпуля». Відбулися перемовини, але про їхні результати я нічого не знаю. Моє головне завдання — грати й радувати керівництво та рідних своєю грою, а не думати про те, куди перейти. Якщо заслужу, то керівництво мені це запропонує. Найближчим часом пов'язую свою долю саме з цією командою. Проте футбольна доля непередбачувана...

— Чого вам не вистачило в ДЮФЛ, аби закінчити перше коло на більш високій позиції?

— Напевно, не вистачило «фізики». В другому таймі ключового матчу ми по полю майже ходили. Це було пов'язано з підготовчим періодом. Адже нормальної підготовки через відсутність власного спортивного комплекса в нас немає. Хоча і є поле для тренувань зі штучним покриттям, але воно замале. На ньому можна грати 5x5, але не 11x11. На основному стадіоні тренувань ми не проводимо, здебільшого тренуємось на шкільному. Але він залишає бажати кращого, оскільки через погодні умови його газон покривається кригою, та й трави на ньому майже немає. З цього все і випливає, якщо в нас буде хороша технічна база, будуть і результати. І впевнений, що тоді ще більше наших гравців гратимуть в національній збірній.

— Які взаємовідносини між гравцями в юнацькій збірній?

— Всі ставляться один до одного нормально, по-дружньому. Можливо, це заслуга тренерського корпусу. Я вважаю Анатолія Бузника й Сергія Мурадяна дуже хорошими фахівцями та психологами. Напевно, це їхня заслуга, що всі нормально один до одного ставляться.

— Що зараз про тебе говорять в «Карпатах»?

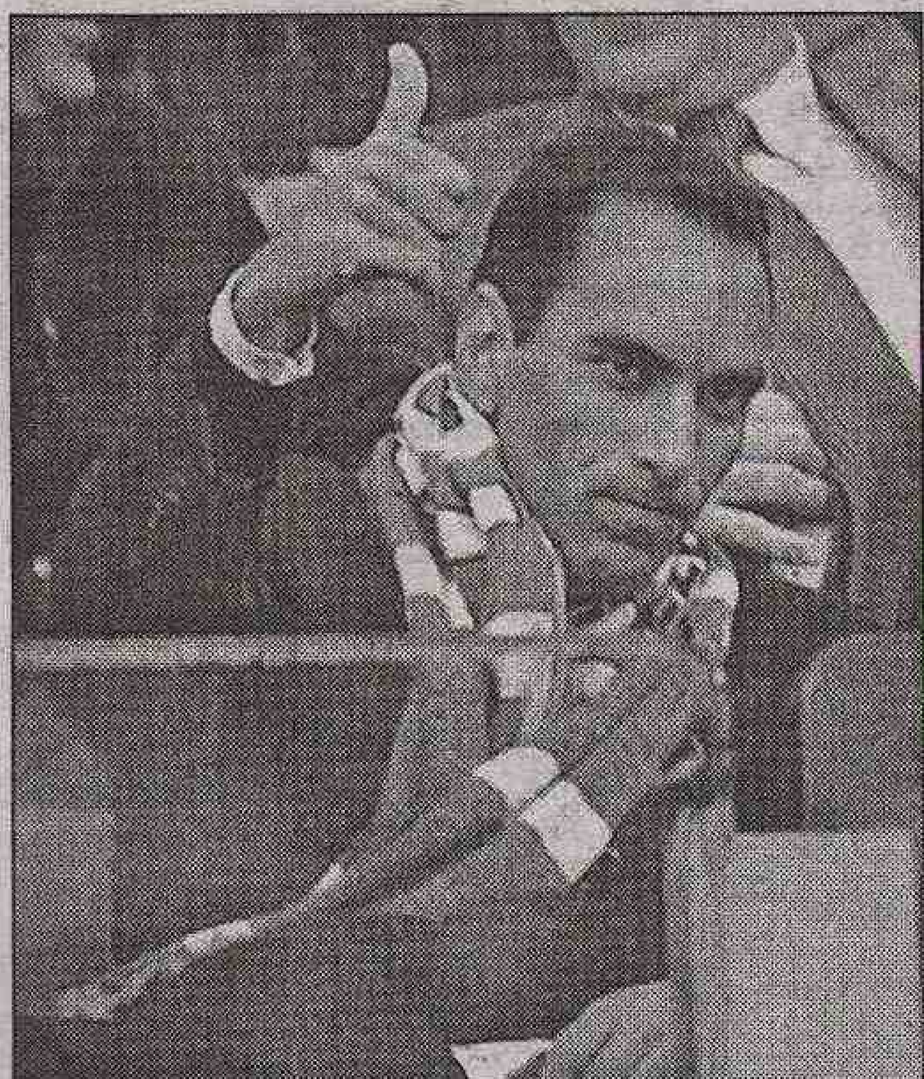
— Мені важко відповісти на це запитання. Багато розмов точилось з приводу мого переходу. До речі, в останньому матчі у Львові ми зіграли внічию 3:3, і один з голів забив я. Як мене тільки там не називали: і зрадником, і перебіжчиком. Мені це неприємно, але що поробиш — я вважаю себе вихованцем саме Володимира-Волинського, а не Львова.

— Хто твій кумир на смарагдовому полі?

— Я завжди захоплювався грою французького плеймейкера Зинедина Зидана. А серед гравців мого амплуа мені подобаються Кака та Рональдиньо. Це справжні майстри шкіряного м'яча. Мені б хотілось грати так, як вони, і для цього я зроблю все. Дуже хочу досягти певних результатів і так званого кар'єрного росту з цим клубом. Проте, якщо команда не заявиться в другу лігу, то хотілось би десь пограти на високому рівні.

З представниками «BRV—BIK» спілкувався Микола МОСКВІН.

НЕПРИБОРКАНИЙ ЗВІР ЕДМУНДО

Щоб стати зіркою, бразильцеві треба вміти щось таке, чого ніхто не зміг би зробити. І не на Копакабані, вулиці, тренуванні, а на футбольному полі! І головне: він повинен втілювати ці навички в результат.

Кожна зірка має свій імідж. Девид Бекхем – обличчя різних рекламних роликів, Вінні Джонс – футболіст, який зробив кар'єру в Голлівуді, Ерік Кантона – ексцентрична фігура і грав лише для глядачів.

Едмундо оригінальний у будь-якому прояві, його іпостасям позаздрив би кожен з цих особистостей. Здається, вчинки нашого героя природні й невимушені... І йдуть, як мовиться, не від голови, а від серця.

Він – не алкоголік, як Джордж Бест, або любитель випити, як Тоні Адамс. Він не ловелас, як Роналдо і не такий жартівник, як Гробелаар. У ньому уживаються всі ці персонажі, але з особистим присмаком. І якщо Едмундо щось не подобається, він довго панькатися не буде, заїде кривднику по фізіономії – та й усе. Скільки конфліктів виникло з цього приводу, на пальцях рук та ніг не перерахувати. Їх число вже перевалило за дві дюжини. І після кожного він вибачається, обіцяє, що такого більше не повториться, присягається й... знову робить те саме. І винен у цьому його дикий, абсолютно неприборканий темперамент.

ЯК ГАРТУВАЛАСЯ СТАЛЬ

Облишмо дитинство Едмундо — воно багато в чому нагадує біографію багатьох бразильських футболістів. Він вхопив фортуну за хвіст й швидко увірвався у великий футбол. Вже в юнацькій команді «Ботафого» Едмундо подавав великі надії. Згодом перейшов у «Васко да Гама», і почались перші перемоги. У «Васко» він провів лише один сезон, після закінчення якого, ставши вже бразильською знаменитістю, перебрався в команду сусіднього штату — Сан-Паулу. Його новому клубові — «Палмейрасу» — довелося заплатити досить значну на ті часи суму в 1,8 млн. доларів. Едмундо відпрацював її повністю. «Палмейрас» завдяки йому двічі поспіль ставав чемпіоном штату. Показовий фінал 1994 року. На «Морумбі» «Палмейрас» програє «Сан-Паулу» — 0:2. Едмундо відіграє один м'яч, потім зрівнює рахунок. Торсида «Палмейраса» шаленіє й підбадьорює своїх йти вперед. І тут Едмундо вступає в жорстку сутичку за м'яч з Алеманом. Один із запасних «Сан-Паулу» крикнув йому: «Бандит! Злочинець, наркоман!». Едмундо вскипів і ззаду грубо зніс одного з «сан-паулінос», мало не зламавши йому ногу. На допомогу товаришеві кинувся Жуніньо. Едмундо дав йому ляпаса. Після цього почалася загальна бійка.

Коли за допомогою поліції пристрасті вдалося втихомирити, суддя матчу Клаудіо Сердейра показав червоні картки трьом гравцям з кожної команди. Едмундо, звісно, був вилучений в першу чергу. Але щоб залишити стадіон, йому знадобився ескорт загону військової поліції. Так гартувалася сталь — перший сплеск характеру Едмундо.

АРЕШТ В ГОТЕЛІ

Керівникам «Фламенго» було начхати на вчинок Звіра, і вони переманили бійця до своєї команди. Перехід обійшовся у 5 мільйонів доларів, але інвестиція була варта того. «Фламенго» готувався відзначати свій 100-річний ювілей. І, безумовно, хотів відзначити цю дату чемпіонським титулом. Саме з цією метою в команді була зібрана приголомшлива лінія атаки: Савіо — Ромаріо — Едмундо. Захоплено висловився про перехід Едмундо й тренер «Фла» Вандерлей Люксембурго. І — парадокс! Ніколи не здогадаєтеся, яке місце зайняло «Фламенго» за підсумками чемпіонату. Двадцять першу сходинку, уявляєте?

А що ж наш герой Едмундо? Звірові не пощастило. Травми чергувалися дискваліфікацію. Зіграв він тільки п'ять матчів і забив у них чотири м'ячі — рівно вдвічі менше, ніж Ромаріо...

Вчинки Едмундо вже ставали відомими за межами країни. У матчі Кубка Лібертадорес в Еквадорі «Палмейрас» поступився «Насьоналю» — 0:1. Звір відіграв поєдинок гірше нікуди, та ще й примудрився не реалізувати 11-метровий. А після гри місцевий репортер спробував узяти в нього інтерв'ю. Взяв. А Едмундо — дав. І дуже красномовно: рукою по фізіономії, а потім і ногою по камері. Асоціація журналістів Еквадору подала судовий позов, і Едмундо заборонили виїжджати з країни до судового розгляду. Врешті-решт, Едмундо не витримав, вибачився й був відправлений на батьківщину.

Досягнення

Збірна Бразилії
Виступав за збірну: 1993-2000
Провів матчів: 35
Забив м'ячів: 11
Учасник чемпіонату світу: 1998
Віце-чемпіон світу: 1998
Володар Кубка Америки: 1997

Клубні:

Чемпіон штату Ріо-де-Жанейро: 1992
Чемпіон турніру Ріо — Сан-Паулу: 1993
Чемпіон штату Сан-Паулу: 1993, 1994
Чемпіон Бразилії: 1993, 1994
Фіналіст Кубка Італії: 1999
Бронзовий призер чемпіонату Італії: 1999
Віце-чемпіон світу серед клубів: 2000

Особисті

Титул перспективного новачка: 1992
Рекорд результативності за сезон: 1997 (29 м'ячів в 27 матчах)
Найкращий футболіст Бразилії: 1997

КРОК У КРИМІНАЛ

Але це дрібниці в порівнянні з тим, що трапилося з Едмундо згодом. У 1995 році розігралася трагедія, головною дійовою особою якої став, звичайно ж, Едмундо.

ЕДМУНДО

Ім'я: Edmundo Alves de Souza Neto (EDMUNDO)
Прізвисько: Звір
Дата народження: 2 квітня 1971 р.
Місце народження: Ріо-де-Жанейро
Амплуа: Нападник

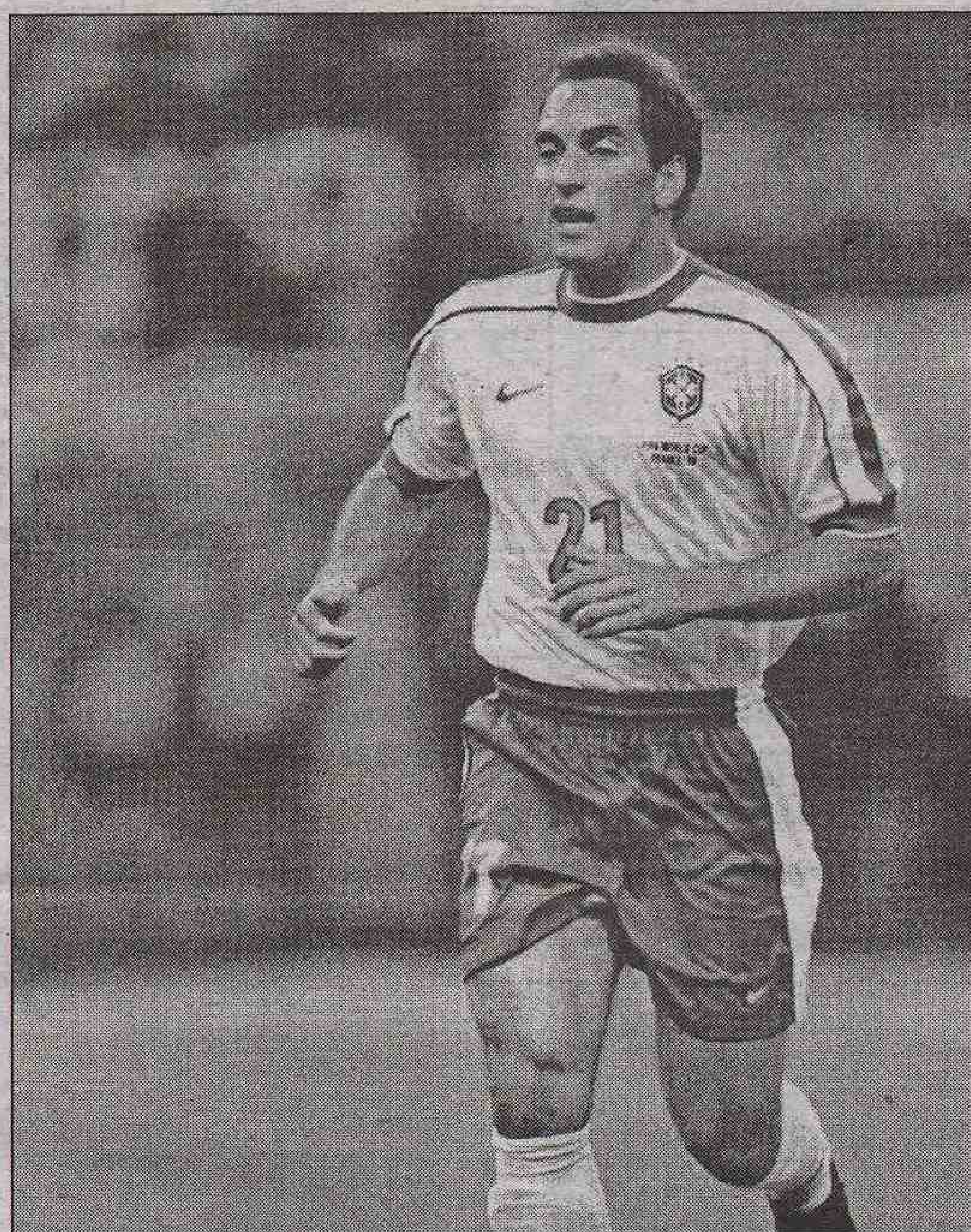
Клуби:

«Васко да Гама» (Бразилія, 1990-1992)
«Палмейрас» (Бразилія, 1993-1995)
«Фламенго» (Бразилія, 1995)
«Корінтіанс» (Бразилія, 1996)
«Васко да Гама» (Бразилія, 1996-1997)
«Фіорентина» (Італія, 1997-1999)
«Васко да Гама» (Бразилія, 1999-2000)
«Сантос» (Бразилія, 2000)
«Наполі» (Італія, 2001)
«Крузейро» (Бразилія, 2001)
«Токіо Верді» (Японія, 2002)
«Урава Ред Даймондз» (Японія, 2003)
«Васко да Гама» (Бразилія, 2003-2004)
«Флуміненсе» (Бразилія, 2004)
«Нова Ігуасу» (Бразилія, 2005)
«Фігейренсе» (Бразилія, 2005)
«Палмейрас» (Бразилія, 2006)

Черговий вояж по нічних клубах Ріо обернувся катастрофою. Повертаючись додому, скоріше за все, в нетверезому стані, він врізався своєю машиною в інший автомобіль. В результаті — три трупи! Сам Едмундо відбувся легким переляком. Як відкупився Едмундо від тюремного арешту, історія замовчує, але цей випадок остаточно налаштував керівництво «Фламенго» проти Звіра — після закінчення сезону Едмундо був проданий в «Корінтіанс».

У «Корінтіансі» Едмундо теж не затримався. Сезон — і він знову, вже вдруге, вирушив впокорювати «команду адміралів» — «Васко да Гама». До речі, «Васко» названий на честь великого португальського мореплавця Васко да Гама, який відкрив морський шлях до Індії через південну Африку.

Саме сезон у «Васко» можна вважати найуспішнішим у кар'єрі Звіра. Едмундо своєю майстерністю нарешті підкорив Південну Америку. У 1997 році він у складі своєї команди побив рекорд, який протримався 20 років — рекорд результативності чемпіонату країни за сезон, забивши 29 голів в 27-ми матчах. У складі національної збірної він тріумфально виступив на Copa America і був визнаний кращим гравцем чемпіонату Бразилії. Влітку Звір підписав контракт з «фіалками».

СПОЧАТКУ КАРНАВАЛ, А ПОТІМ ФУТБОЛ

Едмундо прибув до Флоренції в січні і з перших же днів показав себе у всій красі. Маючи в наявності Батистуту, Олівейру та Морфео, тодішній наставник «фіалок» Альберто Малезані не поспішав випускати бразильця в основі. А той хотів грати!.. Врешті-решт, провівши тільки один повний матч на Кубок Італії в Турині й 10 хвилин в чемпіонаті, Едмундо відлетів до Бразилії на карнавал.

Назрів скандал. «Фіорентина» звернулася до ФІФА, щоб та суворо наказала футболіста, а Едмундо, в свою чергу, заявив, що він приїхав до Італії не для того, щоб сидіти на лаві запасних. Мовляв, мене там спеціально не ставлять до основи. Покричали й дійшли компромісу: у березні Едмундо повернувся, заплатив штраф, у розмірі 130 тисяч доларів і почав грати. 9 березня Звір, нарешті, відзначився й у серії «А». У той недільний день «фіалки» приймали «Наполі» і розгромили його — 4:0. Едмундо забив гол і зробив шикарну голеву передачу п'ятою Батистуті.

Наступний сезон «Фіорентина» розпочала просто блискуче. Команда йшла в трійці лідерів, аж раптом травмувався Батистута і мав відбутися... черговий карнавал у Ріо. У «новому» контракті Едмундо була умова, що на час проведення фестивалю футболіст безперешкодно може від'їжджати на батьківщину. Прохання тренерів, керівників та фанатів клубу Едмундо знехтував і поїхав до Бразилії. Та ще й запізнився з поверненням. «Фіорентина» покотилася вниз по турнірній таблиці, а Едмундо продовжували штрафувати. Довго так продовжуватися не могло, і президент «Фіорентини» Чеккі Горі продає скандаліста.

Едмундо повернувся на свою батьківщину! Третій прихід у «Васко»... В «адміралів» саме зібрався дуже пристойний склад. І навіть ліпший друг Едмундо — Ромаріо — також грав там. Супертандем вивів команду в фінал першого в історії футболу клубного чемпіонату світу. А Едмундо створив справжній шедевр: Жилберто з лівого флангу віддав м'яч низом до півкола штрафної. Там Едмундо, стоячи спиною до воріт і Сильвестра, котрий опікував його, одним торканням зовнішньою стороною правої стопи перекинув м'яч через оборонця МЮ, з іншого боку обійшов його і, не давши сфері опуститися на землю, вдарив повз Босніча — гол-шедевр! Але в фіналі Звір зіграв невдало. По ходу матчу ні він, ні його друг не могли нічого вдіяти з жорсткою й надійною обороною «Корінтіанса». Справа дійшла до післяматчевих пенальті. Останнім бив Звір. І не влучив у «рамку». «Корінтіанс» — чемпіон!

Посварившись з президентом клубу Еуріко Мірандою, Едмундо був дискваліфікований. Звір не виправдав надій «Васко», хоча й став кращим бомбардиром команди.

З того часу почались поневіряння Едмундо по клубах Бразилії, Італії, Японії, але ніде його неприборканий характер терпіти не могли. Більше року в жодній із команд він не затримувався.

Останнім притулком Едмундо був «Палмейрас». Там він грав упродовж двох років. Останній чемпіонат Бразилії «Палмейрас» закінчив на сьомому місці. В заключному турі «вердао» (так називають «Палмейрас») програв «Атлетико Мінейро» — 1:3 і втратив путівку до Кубка Лібертадорес. Капітан команди Едмундо із сльозами на очах цілував свою футболку, переживаючи цю невдачу... А можливо, плакав через те, що доведеться от-от повісити бутси на гвіздок?

Олеся ЮРИНЕЦЬ.

СКАНВОРД № 85 «КАМЕРУН»

Поєдинок
Куєвас, Кардосо
Команда з Данії
Ажіотаж
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Нім. рефері
Володар ЛЧ-1995
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Клуб з Саратова
"Ле ..."
Нападник "Герти"
"... Гренланд"
Фото 4
... Коул
Оборонець "Дербі"
Угорський клуб
"... Самі Йен"
... Ширер
Фото 5
Чемпіон СРСР 1973 року
Фото 6
... Дель П'єро
Фото 5
Хавбек "Локо"
Оборонець зб.Гани
Схованка звіра
Лі Ер ...
Нападник зб.Сербії на ЧС-2006
... Рехагель
Бек "Реала" 90-х рр.
Фото 6
Фото 7
Нім.форвард на ЧС-2000
Бек "Емполі"
Хавбек "Рейнджерса"
Фото 7
Іспан. клуб
Лідер зб. Японії
Воротар зб."Камеруна"
Фото 8
Винахідник єврокубків
Півоборонець "Дербі"
Півоборонець "Емполі"
"Генча", "Спартак"
Хавбек "Бетиса"
Місто у Туреччині
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Шотланд. клуб
Фото 9
Фото 10
Самораю
Кодзі, Хідетоші
... "Копенгаген"
Півоборонець "Ньюкасла"
Професіонал
Клуб з Пірей
... "Олімпійський"

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 11 лютого
«Мегаспорт»
16.00. Чемпіонат Голландії. «Рода» – «Аякс»

Вівторок, 12 лютого
«Мегаспорт»
0.50, 6.00. «Мундіаль»

Середа, 13 лютого
«Мегаспорт»
10.20, 17.25. «Мундіаль»
12.55. Чемпіонат Голландії. «Рода» – «Аякс»
18.00, 6.00. «Світовий футбол»
18.55. Кубок УЄФА. «Зеніт» – Вільярреал». Пряма трансляція

Четвер, 14 лютого
«Мегаспорт»
10.20. «Світовий футбол»
16.50. «Goalissimo»
20.15, 22.40. Кубок УЄФА. «Вердер» – «Брага», «Бенфіка» – «Нюрнберг» (Пряма трансляція)

П'ятниця, 15 лютого
15.05. Кубок УЄФА. «Зеніт» – «Вільярреал»
21.25. Чемпіонат Голландії. «Аякс» – «Спарта». Пряма трансляція

Неділя, 17 лютого
«Україна»
22.20. «Футбольний уїк-енд»
«Мегаспорт»
14.15. «Goalissimo»
19.40. Чемпіонат Голландії. «Фейєноорд» – «Вітесс»

ШЕВА В ДЕСЯТЦІ НАЙСЕКСУАЛЬНІШИХ

Український форвард «Челсі» Андрій Шевченко зайняв дев'яте місце в опитуванні «Найсексуальніший футболіст» за версією The People's Club.

Такий вигляд має перша десятка

1. Девід Бекхем («Лос-Анджелес Гелексі», Англія).
2. Тьеррі Анрі («Барселона», Франція).
3. Фредді Люнгберг («Вест Хем», Швеція).
4. Криштіану Роналду («МЮ», Португалія).
5. Фернандо Торрес («Ліверпуль», Іспанія).
6. Паоло Мальдіні («Мілан», Італія).
7. Кака («Мілан», Бразилія).
8. Майкл Оуен («Ньюкасл», Англія).
9. Андрій Шевченко («Челсі», Україна).
10. Френк Лемпард («Челсі», Англія).

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.narod.ru

В.о. головного редактора Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА (відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025015.
Індекс 60994.

